

20 éve Szabad Budapest

VILÁG PROLETÁRIAI, EGYESÜLJETEK!

POSTÁS
DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Eredményeink – terveink – feladataink

A Postások Szakszervezete központi vezetősége ez évi első értekezését január 21-én tartotta meg, amelyen megjelent és felszólalt Karakas László a SZOT titkára és dr. Buza Mártonné postavezérigazgató-helyettes is.

Básta Rezső szakszervezetünk elnöke két napirendi pontot jelentett be: 1. Beszámoló a posta 1965. évi tervének végrehajtásával kapcsolatos szakszervezeti feladatokról; 2. Előterjesztés a Postások Szakszervezete 1965. évi költségvetésére.

Az elnök bejelentette, hogy Rády Károly elvtárs, a központi vezetőség tagja meghalt. A központi vezetőség tagjai egyperces néma felállással adóztak a harcos, tevékeny munkatárs emlékének.

Az első napirendi pont beszámolóját dr. Zsuffa Szabolcs mb. főtájtár tartotta meg, amelyet kivonatossan ismertettünk.

Felelős gazda módjára

Az MSZMP Központi Bizottsága a közelmúltban értékelte az 1964. évi népgazdasági terv teljesítését, s megvitatta, elfogadta az 1965. évi népgazdasági terv főbb feladatait.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa az elmúlt évi december 30-i ülésén megvitatta, hogy a szakszervezetek mennyiben segíthetnek az elmúlt évi terv végrehajtásán.

Együttal megjelölte azokat a legfőbb célokat, feladatokat és módszereket, amelyek figyelembevételével a szakszervezetek az 1965. évi népgazdasági terv végrehajtását a legeredményesebben segíthetik.

Az elnökség beszámolója a továbbiakban elemezte a népgazdasági eredményeit és azokat a feladatokat, amelyeket egyes iparágaknak a második öt éves terv végére meg kell oldaniuk. Szólt arról, hogy az ipar a tervezettnél drágábban termelt, az előirányzott 1,3 százalékos költségcsökkentést csupán fele részben teljesítette. A mezőgazdaságban mintegy 2,5 százalékkal emelkedett a termelés. A kiskereskedelmi forgalom mintegy 8 százalékkal, a takarékbetét-állomány pedig 4,1 milliárd forinttal nőtt.

Hangsúlyozta, hogy a termelés növekedésének csaknem a felét fedezték a termelési költségcsökkentés növekedéséből. A többi a dolgozók jelentős mértékben felduzzasztott létszámából származott.

A termelési költségcsökkentés ma azt kell, hogy jelentse, hogy

valóban átgondolt szervezés, vezetés, irányítás eredményesüljön

minden szinten. A munkanap minden perce munkával teljék el, ne töltsenek meg sehol hanyagságot, csellengést.

Egyszóval felelős gazda módjára bánjunk a létszámmal, bérrel, túlórával. Nem szabad pénz- költenünk olyasmire, ami eleve gazdaságtalan.

Vigyázzunk a törzsgárdánkra!

Az 1965. évi tervünk célja: tovább növekedjék — ha mérsékelt arányokban is — az ipar, a mezőgazdaság termelése, megszilárduljanak a dolgozók életkörülményei. Többet kell számolnunk, jobban kell gazdálkodnunk, hogy kedvezőbb feltételek mellett fejesszük be második öt éves tervünket. — Majd a beszámoló megemlítette, hogy a Munka Törvénykönyvének módosítása lehetőséget ad a fegyelem megszilárdítására.

Teljesül a postás dolgozók kívánsága: megkülönböztetett módon vigyázzunk a kialakult törzsgárdára.

Szakszervezeti szerveinknek és a posta szakszervezetének alaposan kell tanulmányozniuk az új rendelkezéseket. Ismertesék a postás dolgozók körében a szükséges, a közösség érdekében alkalmazhatók azokat. Majd az 1964. évi terv végrehajtásával kapcsolatos tanulságokat elemezte a beszámoló és ráért a posta 1965. évi feladataira.

A posta teljes teljesítményi terve az 1964. évi várható bázishoz viszonyítva 4,7 százalékkal emelkedik.

Ezen belül az üzletvitel 5,7, az építőipar 1,5 százalékkal nő. Az előirányzatban a legmagasabb feszítés a postaszolgálatnál van: 8,5 százalékos. A hírlapszolgálat előirányzatai mind mennyiségben, mind értékben megegyeznek az 1964. évi szinttel.

Nem létszámemeléssel, hanem munkaszervezéssel

A tervet minden tervkötelezett szervünk reálisnak és előreláthatóan teljesíthetőnek tartja. Megállapítottuk, hogy a tervkészítésből meggyőződésünk és a Budapesti Bizottság aktívabban kivetkék részüket. Eszrevételeik-

kel, javaslataikkal segítséget adtak a szakszervezetnek.

A posta önköltségi tervében 1,6 százalékos költségcsökkentést irányoztak elő. E feladat teljesítése nem lebecsülendő, hiszen 0,3 százalékkal nagyobb a költségcsökkentés mértéke a tavalyinál — hangsúlyozta a beszámoló. Együttal figyelmeztetett arra, hogy az eredmény, illetve megtakarítás semmi esetre sem mehet a szolgáltatások minőségének, vagy a munkafeltételek rovására.

Arra kell törekedni, hogy a megakarításokat jó szervezéssel érjük el, nem pedig úgy, hogy a szükséges eszközöket nem bocsátják időben rendelkezésre. A feladat jól megalapozott gazdasági intézkedéseket követel meg.

Szó volt arról is, hogy a posta létszámemeléssel ebben az évben nem számolhat, így az egy postás dolgozóra jutó teljesítményi érték alapján számított termelékenységi mutató — a posta összes munkavállalóit figyelembe véve — 4,1 százalékkal emelkedik. Ezen belül az egy forgalmi dolgozóra jutó emelkedés 6,1 százalékos. Hangsúlyozta, hogy a szakszervezet a termelékenység emelésének szükségességével, annak mértékével egyetért, kijelentette, hogy a feladatokat csak úgy lehet végrehajtani, ha egyes munkahelyeken — ahol erre lehetőség van — emelik a munkaintenzitást, jobban kihasználják a munkaidőt. Majd ráért azokra a kisebb-nagyobb intézkedésekre, amelyeket részint a szakszervezet javaslatára tettek meg a postai munka hatékonyságának növelésére.

A postaforgalom területén, a levelezési küldemények irányításában bevezették a részletesebb feldolgozás rendszerét. Ez termelékenyebb munkát jelentett. Az új rendszer bevezetését szükségessé tették a társadalmi és gazdasági élet változásai, az ipartelepítés. A munka mintegy 10 százalékkal vált termelékenyebbé.

A Filatélia Vállalat felmelt devizatervények túlteljesítése következtében lehetőség nyílt különböző kis gépek beszerzésére.

Néhány hónapon belül 150 naplózó, 10 fémpénz számláló és 8 bélyegzőgépet helyeznek üzembe.

Tavaly 300 bélyegárusító automatát szereltek fel, ebben az évben a terv 500-at ír elő. A közeljövőben több hivatal nyitvatartási idejét rendezik.

Szabályozzák a megyei és járási postahivatalok vasárnapi és ünnepi nyitvatartási idejét is. Ezek az intézkedések lényegében azt jelentik, hogy a posta rugalmasabban alkalmazkodik a közönség és a népgazdaság igényeihez.

Fegyelmezettebb munkát

A termelékenység alakulásának figyelemmel kísérése és mérése, sokszor nyugtalanító problémákat okozott. Helyeselnénk, ha a posta szakszervezetünkkel együtt a termelékenység vizsgálatára új egységes rendszert dolgozna ki. — javasolta a beszámoló, majd elemezte a munkaszervezés kérdéseit.

A szakmai vezetés minden szintjén az eddigieknél hatékonyabban kell alkalmazni az új és jobb gazdasági módszereket. A szakismereteket nemcsak elsajátítani, hanem a gyakorlatban alkalmazni is tudni kell.

Az üzemszervezési és üzembiztonsági munka hatékonyságát úgy kell növelni, hogy az a posta előtt álló legnehezebb feladatoknak helyi, saját eszközökkel való megoldását segítse elő. A szakszervezet üzemszervezési segítő feladatai közzismertek. Legfontosabb most az, hogy a sok hasznos kezdeményezés és eredmény minél előbb és minél nagyobb mértékben általánossá váljék.

A munkafegyelem megszilárdítását illetően a beszámoló elemezte a feladat jelentőségét és a postai vonatkozású törekvéseket. Hangsúlyozta: fontos a szigorú pénzügyi fegyelem, a létszám- és a bér-előirányzatok betartása, a túlórák csökkentése, a munkafegyelem általános tartalmi javítása. E feladatok közé sorolta a társadalmi tulajdon védelmét is. Ez a kérdés nem szűkíthető le csupán a társadalmi tulajdon ellopására, elikkasztására. Számos módon lehet még kárt tenni, ami sokszor veszélyesebb, súlyosabb az imént említettekénél. Káros és bűnös dolog, ha például résztvevői, vagy elnézői vagyunk olyan törekvésnek, amely a népgazdaságot közvetve, vagy közvetlenül megkárosítja.

A posta sajátosnak vélt szűkebb érdekeit nem helyezhetjük a népgazdaság egyetemes érdekei fölé. Minden postás dolgozó nagyobb felelősséggel, felelősséggel végezze munkáját.

A nők köszöntése

1910. óta március 8. a nők nemzetközi összefogásának, küzdelmének harci napja, amelynek méltó megünneplésére szerte a világon készül a haladó emberiség. Március 8-án ünnepeljük a nemzetközi nőnap 55. évfordulóját.

Asszonyainkat, anyáinkat, lányainkat köszöntjük e napon. Írók és költők ezer és ezer formában megemlékeztek a nő, munkáját, s műveikkel szimbólumot állítottak azoknak, akik munkahelyükön helytállnak, ugyanakkor a legmesszebbmenőkig gondoskodnak a családjáról, a férjéről, a gyermekéről. A világon egyedül a szocialista társadalomban jutott érvényre az elv, az egyenjogúság elve. A Magyar Népköztársaság Alkotmánya mint törvényt rögzíti ennek az elvnek szigorú megtartását. A postán dolgozók nagy része nő. Sorsuk soha nem volt közömbös szakszervezetünk előtt. Harcoltunk és harcolunk munkakörülményeink megjavításáért, szakmai fejlődésünkért, bérezési egyenlőségünkért, egyszóval: boldogságunkért.

Akár az elmúlt esztendőben, úgy most is számít a párt és a kormány a postán dolgozó nők helytállására, aktív részvételére a társadalmi élet minden területén.

Március 8. bensőséges ünnepünk. A dolgozó nőket köszöntjük és ünnepeljük. De nemcsak ezen a napon illeti tisztelet és megbecsülés őket, hanem az év minden napján, minden órájában. Ez kell, hogy jellemezze életünket.

Ezen a napon gondoljunk azokra is, akik olyan társadalmi körülmények között élnek, ahol a nők egyenjogúságát, szabadságát nem biztosítják, s ma még harcolnak, hogy az elv gyakorlati tartalommal telítődjék meg.

A Postások Szakszervezete Központi Vezetősége és elnöksége köszönti és alkalomból a dolgozó nőket és sok sikert kíván életükhez.

Nem lehetünk liberálisak, vagy elnézőek a prémiumfeltételek elbírálásánál sem. Ezt követeljük meg a szakszervezetektől is. A dolgozók azt akarják, hogy a szakszervezet ne védje, hanem elítélje az itt-ott még megtalálható haszontalan naplopókat.

A beruházásokról, a munkaversenyről

A továbbiakban a beszámoló a bér- és munkaügyi intézkedésekről adott ismertetést. A beruházási és felújítási tervvel kapcsolatosan megjegyezte, hogy ebben az évben a legnagyobb beruházás

a 62 millió forintba kerülő Zuglói központ építése lesz. Felújítják a Bp. 70-es és 78-as postahivatalokat, a KHI épületét is.

Ezután néhány probléma megoldására tett javaslatot. Helyes lenne, ha például az üzembiztonság elhárítása érdekében a jövőben már úgy készítenék el a rekonstrukciós terveket, hogy azokban a főirányokban történjenek meg a legfontosabb a kábelesítés, ahol a legtöbb, legrendszerezesebb a tömegzavar. A kábelesítés nehézségeit illetően a gyártó vállalatokkal való szocialista

szerveződések megkötését javasolta, majd konkrét javaslatot tett a bürokrácia csökkentésére.

Utalt a munkaversenyre, amelyben még igen sok a feláratlan lehetőség.

Több segítséget kért a szakmai és szakszervezeti szervektől a szocialista brigádmozgalom széles körű elterjesztéséhez, az újtómozgalomban rejlő lehetőségek jobb kiaknázásához.

A beszámoló felelti vitában felszólalt Karakas László, a SZOT titkára is. Köszöntötte a SZOT elnöksége nevében a központi vezetőséget, hangsúlyozta, hogy mind a beszámoló, mind a hozzászólások a népgazdasági szinten összesen 45 milliárd forintot fordítunk beruházásokra, felújításokra pe-

Sok sikert!

A posta munkája mind közéletünkben, mind a népgazdaságban igen fontos — hangsúlyozta a SZOT titkára. Majd arról tájékoztatta a központi vezetőséget, hogy népgazdasági szinten összesen 45 milliárd forintot fordítunk beruházásokra, felújításokra pe-

(Folytatás a 2. oldalon)

Költségvetésünk 1965-ben A Munka Törvénykönyve módosítása II.

A központi vezetőség 1965. január 21-i ülésén elfogadta a szakszervezetek 1965. évi költségvetését, amely — a Postások Szakszervezete VII. kongresszusára határozataiból adódóan — elsősorban az elért eredmények megtartására, megszilárdítására törekszik. Célul tűzi ugyanakkor a szakszervezet tömegbefolyásának növelését, egyes területeken — főleg Budapesten — a szervezethez és a tagdíjfizető-készség emelését.

Az elnökség határozata értelmében a rendelkezésre álló anyagi erőforrásokot a legelcsértebben úgy kellett elosztani, hogy a tagság közvetlen érdekét szolgáló nevelési, kulturális és szociális célok anyagi fedezete biztosított legyen. Ez évben is szigorúan meg kell tartani a pénzügyi előírásokat a gazdálkodás minden területén. Az alapszervezeteknek a korábbi évekkel szemben saját anyagi eszközeikből többet kell fordítani kulturális célokra, ismeretterjesztésre, a dolgozók általános politikai nevelésére. A pénzügyi, gazdasági munkájuk megújítása érdekében a számvizsgáló bizottságok tagjait többet kell foglalkoztatni. Erőteljesebben kell közreműködniük a költségvetések elkészítésében, a gazdálkodás és az ellenőrzés minden területén, hogy a tagság joga korlátlanul érvényesülhessen. A takarékosdással kapcsolatos rendelkezéseket ez évben fokozottabban tartásuk és tartassák be. A lakosság számára biztosított árualap megvédése érdekében tartózkodjunk minden mellőzhető beszerzéstől.

Költségvetésünk főbb előirányzatait vizsgálva, a végösszeg: 12 438 000 forint. A kiadásokat a várható bevételek fedezik, amelyek zömét a tagdíjbevételek biztosítják. 1965. évi tagdíjbevételei területe 100 millió forint, amelynek előirányzata alkalmas országos átlagban 96,5 százalékos szervezethez és 96 százalékos tagdíjfizető-készséget vettünk figyelembe. Az alapszervezetek költségvetéseinek összesítésekor megállapítottuk, hogy országosan 113 000 forinttal kevesebbet terveztek. Ennek ellenére realitásként tartjuk tervünket, azonban teljesítéséhez minden bizottságviselő helytállására, a szakszervezeti bizottságok politikai munkája színvonalának növelésére van szükség. Ez az alapszervezeteknek is

érdeke, hiszen ha növekszik a tagdíjbevételek, nő a visszamaradó részesedés is. 1965-ben az alapszervezeteknél a 35 százalékos részesedéssel, továbbá a külön részesedéssel, valamint a szakszervezeti bizottságok helyett központilag kifizetett szülési és temetkezési segélyekkel együtt 3 750 000 forint, azaz a tagdíjbevételek csaknem 42 százaléka marad vissza. A tagdíjbevételek további 18 százalékát a központi fenntartására fordítjuk. A fennmaradó 40%-ot, valamint egyéb bevételeinket részben a központi apparátus, részben intézményeink fenntartására terveztük.

Az intézmények között művelődési és jóléti intézmények, üdülők, valamint sportszervezetek szerepelnek. Ime néhány jellemző adat. A postásdolgózók kulturális igényeinek kielégítése érdekében a központi művelődési ház 120 000 forint támogatásban részesül. A vidéki kultúrát szolgáló intézmények berendezési és felszerelési tárgyainak pótlása érdekében például a szegedi kultúrothoz 100 000, a nyíregyházi pedig 25 000 forintot kívánunk fordítani. A könyvtárak fejlesztéséhez 216 000 forinttal járunk hozzá. Az alapszervezetek évközi kulturális megmozdulásaira 115 000 forintot fordítunk.

A szakszervezet által üzemeltetett felnőtt és családi önkénteskedő üdülők fenntartásához — Balatonalmádi, Balatonfüred, Balatonföldvár és Hajdúszoboszló — 807 000 forinttal járunk hozzá. Különféle külföldi csereüdülésekre 193 000 forintot irányoztunk elő. A balatonszabadi és zirc-tünder-majori gyermeküdültetés költségei 465 000 forintot tesznek ki. A rászoruló nyugdíjas tagjaink kedvezményes étkeztetésére, rendkívüli segélyezésére 198 000 forintot tervezünk. 100 000 forintot adunk a postásfiatalok nyári táborozásához és jutalomüdültetéséhez.

Az üdülők felújítására 1965-ben 375 000 forintot fordítunk. Ebből korszerűsítjük a balatonszabadi konyhát, két szobát alkalmassá teszünk a késő őszi üdültetésre Hajdúszoboszlón. Balatonföldváron a nyaralóházak környékét parkosítjuk, Bógláron e célból szivattyút szerelünk fel, a Zirc-tünder-majorban megkezdjük a helyi tanács és a tsz közös vállalkozásában a vízvezeték-hálózat építését, amely végérvényesen megoldja az üdülő vízellátását.

A balatonszabadi gyermeküdülő egészségügyi helyzetét javítjuk, egy szennyvízszikkasztó építésével, ugyanott a fürdőhelyhez új lejárót, valamint napozót is készítettünk.

A postásdolgózók sportolási lehetőségeinek növelésére a tömegsporthoz 680 000 forinttal járunk hozzá.

A fentebb kiragadott példák a szakszervezet sokirányú tevékenységének, a postásdolgózókról való gondoskodásának bizonyítékai.

Az alapszervezetek taggyűlésein a jövőhagyott költségvetések tanúsága szerint 1965-ben a tagdíjakból visszamaradó részesedéssel és egyéb bevételekkel (rendezvénybevételek, igazgatási alap stb.) együtt 3 960 000 forinttal gazdálkodnak. A rendelkezésre álló összeg 38,7 százalékát szociális, 35 százalékát kulturális, 18,5 százalékát pedig szervezési és ügyviteli célokra fordítják. Ez az arány jónak mondható, megnöttek a kulturális célokra fordított összegek. Az alapszervezetek a folyó évre 590 000 forintot terveztek rendkívüli segélyekre. Nem közömbös, hogy a rendelkezésükre álló csaknem negyemillió forintot miként használják fel. A számvizsgáló bizottságok éberem őrködjenek a tagság vagyona felett, a tagság pedig minden taggyűlésen éljen jogával, és követelje meg a vezetőségtől: adjon számot a befizetett tagdíjak hovaforrásáról.

A fentiek alapján megállapítható: jó postás módjára gazdálkodnak alapszervezetek. Ezért köszönetet mondunk mindazoknak a tisztviselőnek, akik a költségvetések elkészítésében részt vettek, s bizonyosak vagyunk: azon lesznek, hogy a tervek maradéktalanul megvalósuljanak.

ARANYI LAJOS
a főkönyvelőség vezetője

A Munka Törvénykönyvét módosító tv. megváltoztatta a munkaviszonyt vállalat részéről történő megszüntetésének okait. E szerint a vállalat a munkaviszonyt felmondással megszüntetheti, ha:

- a vállalat megszűnik,
- a vállalat, vagy a termelés átszervezése indokolja,
- a vállalatnál mutatókozó létszámfelesleg szükségessé teszi,
- a dolgozó munkakörének ellátására alkalmatlan,
- a dolgozó öregségi, teljes vagy résznyugdíjra igényjogosultságot szerzett.

A korábbi szabállyal szemben, ezennél a felmondási okoknál új jogcím a létszámfelesleg miatt történő felmondás. Az új felmondási ok igen erős fegyver a vállalatok kezében. Ezért a szakszervezeti bizottságoknak ügyelniük kell arra, hogy csak ténylegesen fennálló esetekben alkalmazzák, és ne legyen alap a joggal való visszaélésre. A d. pontnál említett felmondási oknak pedig tárgyi alapjának kell lenni. A dolgozónak valamilyen okból valóban alkalmatlannak kell lennie munkaköre ellátására. Nem lehet felmondani ezen a címen a dolgozónak például azért, mert munkáját többször figyelmeztetés után sem végezte el megfelelően. Az ilyen esetekben a fegyelmi eljárás szabályait kell alkalmazni.

A munkáltató részéről — a fenti címenek — történt felmondás esetén, ha a dolgozó 30 napon belül újabb munkaviszonyba lép, valamennyi addig szerzett jogát magával viszi.

Az Mt. V. 37. § (1) bekezdése felsorolja azokat a körülményeket, melyek fennállásánál a munkaviszonyt felmondással megszüntetni nem lehet. Ezek:

- a katonai szolgálatot teljesítő dolgozónak a leszereléstől számított 30 napig,
- a beteg dolgozónak a betegség alatt és azt követően 15 nap leteltéig, legfeljebb azonban egy évig. Gümőkóros megbetegedés esetén két évig,

c. továbbá az üzemi baleset, vagy foglalkozási megbetegedés esetén a táppénzre jogosultság teljes ideje alatt,

d. annak a dolgozó nőnek, aki a tartósabb külföldi szolgálatot teljesítő férjével külföldön fizetés nélküli szabadságon van, annak leteltét követő 30 napig,

e. ösztöndíjjal külföldi tanulmányútra küldött dolgozónak,

f. a vállalat által, vagy a vállalat hozzájárulásával iskolára küldött dolgozónak,

g. a terhes és szoptató nőnek, a terhesség ideje alatt és a szülést követő hatodik hónap végéig,

h. annak a dolgozó nőnek, akit saját, vagy idegen gyermek szoptatására állami gyermekvédelmi intézetbe felvettek, az ott tartózkodás ideje alatt valamint az azt követő 15 napig,

i. a beteg gyermek miatt táppénzes állományba helyezett nőnek a betegség, illetőleg a fizetés nélküli szabadság ideje alatt és azt követően 15 napig,

j. a gyermeke szoptatása, illetőleg gondozása céljából fizetés nélküli szabadságon levő nőnek a fizetés nélküli szabadság alatt és azt követően 15 napig,

k. az illetékes szervek által engedélyezett külföldön végzett munka ideje alatt és azt követően 15 napig.

Az új szabályozás jelentős felmondási korlátozásokat tartalmaz,

almaz, az üzemi baleset, illetőleg foglalkozási betegség következtében beálló rokkantsági állomány esetére.

A határozatlan időre szóló munkaviszonyt a dolgozó felmondással megszüntetheti. A felmondást a munkaviszony megszüntetésének tervezett időpontja előtt legalább 15 nappal korábban kell közölni. A felmondás a bérfizetési időszaktól függetlenül, bármely napra szólhat. A vállalat a felmondást érvényesen csak írásban közölheti. A közlésben a felmondást részletesen meg kell indokolni. Ez alól kivétel csak az egy évnél rövidebb folyamatos munkaviszonyú dolgozó esetében van. Ezen a címen viszont csak annak a dolgozónak lehet felmondani, akinek munkaviszonya 1965. január 1. után keletkezett. Ha a munkaviszonyt a dolgozó mondja fel, megállapodhat a vállalattal abban is, hogy a munkaviszony nyomban, vagy a 15 nap eltelte előtt szűnjék meg. Ilyen esetben a munkabér a munkaviszony megszűnése napjáig jár.

Ha a munkaviszonyt a vállalat mondja fel, köteles a dolgozót annak közlésével egyidejűleg, illetőleg, ha a felmondást 15 napnál korábban közölte, a munkaviszony megszűnésének időpontja előtt 15 nappal a munka végzése alól felmenteni. Ha a dolgozó mondja fel a munkaviszonyt, kérésére a vállalat a munka végzése alól részben, vagy egészben felmentést adhat. (Folytatjuk)

JANKOVICH LAJOS

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNK

Szakszervezetünk elnöksége 1965. január 28-án tartotta az évi első ülést, amelyen megvitatta a Posta Központi Újítási Tanács 1964. évi munkáját, ezen belül az újítómozgalom helyzetét.

A közgazdasági osztálynak az 1964. évi túloragazdálkodás tapasztalatairól szóló jelentését szintén megvitták. Ezután a szervezési és káderezési javaslatát fogadták el, amely a szervezeti tagok 1965. évi besorozására vonatkozik.

Az elnökség ülésén részt vett és felszólalt Kövesi Béla postavezérigazgató is.

TARTALMASABBAK VOLTAK

(Választási keresztmetszet)

A szakszervezeti választások lassan minden alapszervezetnél lezajlanak. Az üzemekben, hivatalokban ez az esemény az egész tagságot megmozgatja. Értékelik a két választás közötti időszak munkáját az eredmények és a gondok tükrében. Sárospatakon, Hajdúszoboszlón, Pécs 2. postahivatalban, a miskolci és a nagykanizsai járási csoportoknál, s még számos más hivatalban, üzemben a tagság, illetve a küldöttek teljes számban megjelentek tanácskozni. Résztvétel hiánya miatt egyetlen választást sem kellett elhalasztani.

Figyelemre méltó volt a taggyűlések bírálat, ugyanakkor optimista hangulata. Mind a titkári beszámolók, mind a dolgozók sokszor nem nagyon kímélték a vezetőséget és tagjait. Veszprém 1. postahivatalban Molnár Ilona és mások elismerték, hogy a szakszervezeti bizottság az előző választásokon elfogadott határozatok szellemében is jól működött, azonban a vezetőség tagjai „nem egyformán húztak”, nem mindenki látta el feladatát. Éppen a most folyó választások bizonyítják, mennyire veszélyes az, amikor a titkár egyedül személyesíti meg a szakszervezeti bizottságot. Ha nincs kollektív munka, nincs kollektív felelősség sem. Ezért nem csoda, hogy több helyen — Sárospatakon, Zalaegerszegen Fenn-társi Üzemnél — csak a titkár személye volt a fő probléma a választásokon és azok előkészítése során.

Gyakran kifogásolták a felosztásokat az emberekkel való törődés módját, főleg a körülmények és a tapintat hiányát is. Például a Szed 2. hivatal taggyűlésén szóva tették, hogy a szakszervezeti bizottság hallgassa meg a segélykérelmezőket, és ügyüket ne csak a benyújtott papír alapján bírálja el.

A Hatvan 2-es hivatalban egyöntetűen és jogosan elítél-

ték a szakszervezeti bizottságot, mert a klubszobát lezárták a televíziót néző családtagok előtt, mondván, hogy a gyerekek nem vigyáznak a tisztaságra. Hódmezővásárhely 1-ben Szabó szaktárs arról beszélt, hogy brigádjuk tavaly elnyerte a szocialista címet, de jelenlyen a mai napig sem kaptak, s ezt elnézte a szakszervezeti bizottság.

Kicsinységeknek látszó dolgok ezek, de mégis nagyon fontosak, mert mély sebeket ejthetnek az egyes emberekben — vélekedtek helyesen a felszólalók.

Több szó érte még a szakszervezeti bizottságok „háztartását” az üdülőjegyek helytelen elosztása miatt (Miskolc 10. hivatal), a versenytülvánosság hiányáról Keszthelyen, a bizalmiakkal való kapcsolatukért. Sándorffy szaktárs, a Veszprém 1. hivatal bizalmija például így beszélt erről: „Kétségtelen, hogy már kikéri az szb véleményünket, ezt viszont nem mindig fogadják el. Még ez érthető, azonban az már kevésbé, hogy a véleményünk, javaslatunk elvetésének okát már nem közlik velünk.

A tagság nemcsak bírálta, de ahol a vezetőségek jól dolgoztak, ott dicsért is. Ezt hallottuk többek között Debrecen 1., Veszprém 1. hivatalokban, valamint a nagykanizsai és a váci járási csoportok taggyűlésein is.

A választások demokratikus körülményei általában biztosítottak voltak. Súlyosabb hiba nem történt, illetve sikerült azt idejében megakadályozni. A jelölőbizottságok teljes önállósága is általában érvényesült. Legtöbbször sikerült elérni, hogy a jelölőlistára vonatkozó javaslatok a széles közvéleménykutatásra épültek. Kaposváron és másutt minden dolgozót meghallgattak a jelöléstől. Tapasztaltunk azonban olyan törekvést is, például Kazincbarcikán és a

Győr 1-es hivatalban, hogy bizonyos csoportok a jelölőbizottságot igyekeztek háttérbe szorítani, befolyásolni, de a megválasztottak instruktorainak sikerült még idejében leszerelni ezeket a dolgozókat részéről is elítélt kísérleteket.

Szinte kivétel nélkül mindenhol nagy gondot fordítottak a dolgozók arra, hogy az új vezetőségekbe olyanokat válasszanak, akik a munkában, magatartásukban is példát mutatnak. Ezért sok alapszervezetnél változtattak a szavazólapokon, nemegyszer titkos szavazással buktattak ki jelöltek. Ez utóbbi jelenségért érdemes közelebbről is megvizsgálni. Szerintünk a szakszervezeti munka jellegének felismerését, értékelését mutatja, de egyúttal a nyílt, őszinte bírálat hiányát is. Jó lenne, ha erre nem a titkos szavazás várnának, mert kifogást lehet emelni a jelölőbizottságnál már a lista elkészítése előtt, sőt annak kiállítását követően is. A taggyűléseken is van alkalom szót emelni a szavazólapra való felvétel ellen.

Az előző választásokhoz viszonyítva jobbak voltak a bizalmi választásai is. Bár

még sok helyütt megtörtént, hogy a bizalmiak nem adtak számot munkájukról, s nem hangzott el vélemény, bírálat vagy tanács a csoport tagjai részéről sem. Ezt tapasztaltuk Szed 1. hivatalnál és a miskolci járási csoportnál. Azokban a hivatalokban, üzemekben, ahol a bizalmiak tevékenysége nem csupán a tagdíjbeszedésben merült ki, ahol a szakszervezeti titkár támaszkodott is a bizalmiak munkájára, és azok éltek is hatáskörükkel, jogaikkal, már volt miről beszámolniuk és a csoportnak is volt mondanivalója. Ez volt a jellemző a Szombathelyi Távbeszélő Üzemre, a Pécs 2-es hivatalra stb., ahol a bizalmiválasztás szinte felért egy kisebb létszámú taggyűléshez.

Összegezve, az eddigi választási taggyűlések színvonalát a dolgozók érdeklődése, az előző választásokhoz viszonyítva sokkal tartalmasabb, sokkal jobb volt. Szerencsére hatott nem csupán a szakszervezeti bizottságok tagjaira, a bizalmiakra, de magukra a postás dolgozókra is. Ezt az aktivitást kellene biztosítani a választások utáni hétköznapi munkára is.

Kuklis István

„A magunk módján többet...”

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság február 3-án tartott meg az újjáválasztó küldöttközgyűlést. A beszámoló mérlegelte az elmúlt három esztendő sikereit, hibáit, ezt tették a hozzászólók is.

Básta Rezső elvtárs, szakszervezetünk elnöke is méltatta az igazgatóság munkáját: „1945-ben húsz vagy még annál is több évre becsültük azt az időt, amíg hazánk talpra áll. Ma türelmetlenek, olykor elégedetlenek vagyunk. A

tempót lassúnak ítéljük. Szeretnénk gyorsabban messzebbre jutni, és jobban élni. Jó ez a türelmetlenség. A magunk módján többet kell nyújtunk. Szakmailag fejlesztünk kell tudásunkat, hogy megfeleljünk a követelményeknek... A beszámoló és a vitát követő szavazás eredménye: újjáválasztották a vezetőséget, és tagjai nevében dr. Pető Sándor mondott köszönetet a dolgozók bizalmáért. Németh

Csak felszólításra tették!

Mi lesz a sorsa 118 szellemi terméknek?

— A közelmúltban bekértem a postán elfekvő újítások adatait. Összesen 118 tételeben gyűjtötték össze dolgozóink szellemi termékeit, s több javaslatot így záradékolnak: végleges elbírálásának határideje 1965 január vége...

Kövesi Béla, a Posta vezérigazgatója vélekedett így nemrégiben a szakszervezet elnökségének ülésén, ahol a Központi Újítási Tanács elmúlt évi tevékenységéről folyt a vita. A vezérigazgatónak jegyzőkönyvben rögzített szavai nem adják — nem adhatják — vissza az emberi szenvedélyt, a felszólalók és a javaslattevők belső indítékaitól vezérelt nagy erőt, az úgy iránti szeretetet. Papírról olvasva csak sejteni lehet a belső tüzet, amely az alkotókat fűtötte és fűti a jövőben is, amikor az emberi fantáziát, alkotni vágyást rajzokban rögzítik.

Elfogadni, vagy elutasítani!

Egyszázötvennyolc elfekvő újítási javaslat! Ki tudná felmérni, mennyi álmotlan éjszaka terméke ez. S ki tudná kiszámítani, mennyit jövedelmezhetett volna néhány éve óta valamennyiünk boldogulására — ha megvalósították. Ha a posta elbírálói és vezetői mernek volna állást foglalni: elutasítani, vagy elfogadni és megvalósítani a javaslatokat.

Igen, elutasítani, vagy elfogadni és megvalósítani. Mert ebben az esetben az a dolog lényege. Most ugyanis, amikor a Postavezérigazgatóság felszólítására be kellett küldeni a régen benyújtott javaslatokat —, egy részük sorsának jobbra fordulása remélhető. Nem tudni, mi vezette azokat az embereket, akiknek végre végleges választ kellett volna adniuk — nem a Vezérigazgatóságnak, hanem az újítóknak —, hogy a régen várt buvós mondatot odaírták a javaslatok végére: „Végleges elbírálás határideje 1965 január vége.” Vajon miért csak felszólításra tették? Miért nem történhetett ez meg korábban, külön utasítás nélkül? Nem tudni! Bizonyosra vehető azonban, hogy olyan jelenségről van szó, amelyet így szoktunk nevén nevezni: határozatlanság, a felelősségtől való félelem, kényelmesség,

vagy uram bocsá, a felelősség áthárítása.

Döntésre még mindig éretlen?

Mi másról lehet szó például (vegyünk egyet a 118 közül) a Susánszky-Dósa „Adóberendezések állandó földelése” tárgyú újítás esetében, amely ötödik éve rendezetlen. Pedig igen kényes és nehéz feladatot kíván a javaslat megoldani. Azt, hogy a Lakihegyi adótorony viharban is üzemképes legyen. Az erre vonatkozó indoklás így hangzik: „Műszaki szempontból döntésre még nem érett meg. Elbírálása állandóan napirenden van, jelenleg a Műszaki Egyetem nagyfeszültségű tanszékének szakvéleményét várjuk, a javaslattal összefüggő biztonsági kérdésekben.”

Tehát ötödik éve állandóan napirenden van elbírálása! De hiszen ennyi idő alatt városokat lehet felépíteni, szputnyikokat lehet küldeni a holdba!

Azt mondtuk, kényelmességről is szó lehet. Ezt példaként a Tomasich Béla újítása, amelyet még 1962-ben adott be, s vezetői csak most jutottak odáig, hogy ezt jelenthették a Vezérigazgatóságnak: „Új típusú berendezések időközben történt kifejlesztése miatt tárgyalanná vált. (1) Hát, igen, az idő múlik, ennyi idő alatt változnak a gyártmányok, de az újítás marad, a javaslatot pedig nem utasítják el, engedik, hogy az újító kétségei között győztesse. 1965-öt írunk és még most is csak ezt jelentik: „Elutasítása folyamatban.”

Társadalmi tulajdonként kell kezelni!

Azt mondtuk, a felelősségtől való félelemről vagy a felelősség áthárításáról is szó lehet. Talán olvasóink nem tartják érősen a jelzőt, amellyel dr. Fráter és társai „Vezér, átalakítása vezeték nélkülivé” tárgyú újításának sorsát illetjük. A felelősség áthárításával egyenlő, az amit írunk: „A vezérad felszámolásával kapcsolatos miniszteri egyeztetésig függőben”, s hogy mikor egyeztetnek a miniszterrel, azt senki sem tudja. Az újítók viszont három éve várják szel-

lemi termékük sorsának jobb-ra fordulását.

Folytathatnók a felsorolást, de talán ennyi is elég annak érzékeltetésére, hogy a bürokrácia malmait lassan, de bizonytalanul őrölnék. S a bizonytalansághoz talán az is hozzájárul, hogy a postánál gyakorta az újítások ügyintézésénél is a szolgálati utat követik, s az alá- és fölérendeltségi viszony jut kifejezésre.

Nem helyes ez. Ha egy újító felajánlja szellemi termékét a népgazdaságnak, azt társadalmi tulajdonként kell kezelni, mert mindannyiunk boldogulását szolgálja, illetve szolgálja, ha... De addig is, amíg ez a szellem meghonosodik, helyeseljük a vezérigazgató álláspontját, amely szerint a jövőben rendszeres időközönként számonkéri az elfekvő újítások sorsát.

Zsidai Pál

ERDŐBÉNYE (1944)

Kilenc napja, nagyobb örömről, akkor volt, amikor a falu. A határai két völgény hótakaró irányból hozta a leveleket. Naponta egy-két órással felváltva szolgálatot is tartottunk. Nem volt békességünk. Egy régi gumibélyegzőből borotvapengével kivagdosott a nevet, s maradt a község felirata: Erdőbénye, alneve pedig nem volt bélyeg, annak a kiemelését készpénzzel bérmentesítették.

Még a táskámat is elvitték a náci, te Kálmán — adta elő Muszka Józsi bácsi —, de van vászon-tárisznyám, tudod, azzal jártam a szőlőbe. Jó lesz azzal elkészíteni...

Januárban ki-dobolták, hogy a postahivatalt igénybe lehet venni. Józsi bácsi pedig elindult Olaszliszka, Tolcsva felé, öt-hat levéllel tárisznyájában. A leg-

kavicsos, a tokaji hűdépítéshez vették, de a levelek azért itt vannak! — magyarázkodott. Most az egyszerű késett a posta. Az élet napról napra lassanként tért vissza a faluba. Növekedett postánk forgalma. A tokaji járási szovjet parancsnokság pecsétes papíron adta meg január 15-ét leltel hivatalunk működési engedélyét... Most jó visszamelegkezni minderre. Hiszen azóta a faluban új postahivatal épült, s benne öt dolgozó van. Józsi bácsi pedig nyugdíjba ment. Néhány éve, hogy letette a kézbesítőkáskát. Velem együtt bizonyára ő is visszagondol húsz év múltán azokra a nehéz időkre és eredményes erőfeszítésekre.

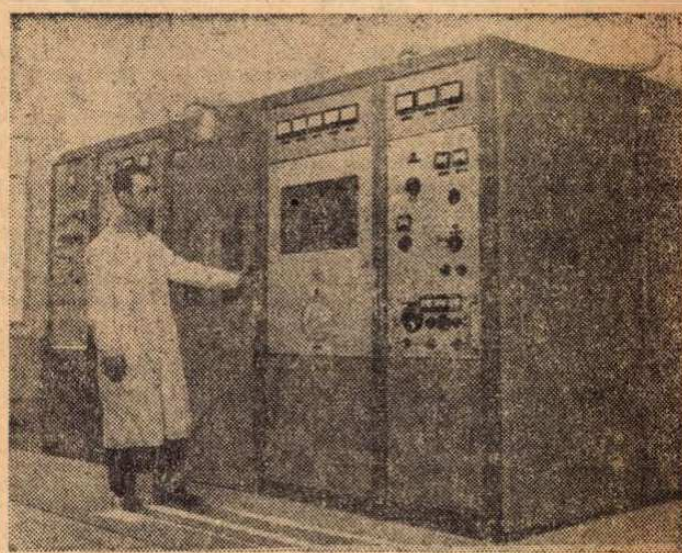
Horváth Kálmán

VILÁGSZÍNVONALON!

1965. február 4. 13 óra 45 perc... Negyedszer kapcsolják be az új 20kW-os Petőfi-adót. Fehérvári Imre ügyeletes adókezelő megnyom egy gombot... A berendezésen látszólag minden változatlan, felvillan néhány kontroll-lámpa, halk zúgás árad a teremben, az ellenőrző hangszóróból szívrázó fűttség tör elő — a beállítóhang. Minden rendben, indul az adás.

Igy elmondva egyszerű, szinte hétköznapi. Pedig valami történt! A rádióhallgató zajmentesebb, tisztább, növekedett erősségű hangon hallhatja a műsort. Az előzetes híradások után már saját tapasztalatai alapján állapíthatja meg: igen, előbbre léptünk.

Fehérvári Imrével beszélgettünk, szinte szemrehányóan néz, hogy mi nem értjük el, hogy mit jelent nekik, szakembereknek ez az új adó. A hangja csendes, de átsüt rajta valami büszkeség.

Egy gombnyomás... Indul az adás!

Foto: Almási László

— Számunkra ez a korszerűsödő világ egy szép darabját jelenti, no és komoly gondot, nagyobb felelősséget, új ismereteket. Hogy örömmel csináljuk-e? Hát persze. Gondolom, megért bennünket — fordul egy pillanatra felém —, hogy milyen öröm az egyszerűbb után a bonyolultabb feladat megoldása. — Vaskos kötetet tol elém. Az új adó kapcsolási rajzainak tömege. Az adó lelke ez, vagy ha kell, anatómiai rendszere. Az adókezelő orvos, aki recept nélkül gyógyít. De rajzokon „tárogatja le” a hibát, s meghatározza a „gyógyszert”, a gyógymódot: alkatrészt cserél, hiányzó földelőbotot akaszt vissza...

Komplikált a mi munkánk — állapítja meg dicsek-vés nélkül — de segítünk magunkon, mint például mostis. Nehezen kezelhető ez a rajztömeg, a hibák megállapítása sok időbe kerül, pedig mindennél fontosabb a gyors elhárítás. Hogy teszünk-e valamit? Igen. Amikor időnk engedi, egy-egy áramkört lenyomozunk a dokumentációban, s lerajzoljuk házi használatra.

Valóban gyűlnek a részlet-rajzok, pedig e munkát csak néhány napja kezdték el. Háromszor hét ember ügyködik éjjel-nappal, s mindent megtesznek, hogy a rádióhallgatóknak biztosítsák a jó vételt.

Polya Jánosnak, a rádióállomás vezetőjének véleménye is ide kívánczik: „Az adáshiba elkerüléséhez az adókezelő minden gondossága kevés, ha azt nem párosítjuk a legkor-

szerűbb technikával. Amíg a háború után épített 8 kW-os régi adó működött, gondjaink másfélék, nagyobbak voltak. Az adó szíve a nagy teljesítményű adócső. Egy-egy ilyen cső, nagyságrendjéről függően 5–20–30 kW energiát sugároz. E teljesítmény komoly hőfejlődéssel jár, tehát gondoskodni kell a csővek megóvása érdekében azok hűtéséről.

— Egyszerűbb, mint hinni — folytatja —, régen vízzel, ma gőzzel hűtjük a csöveket. Azelőtt sokezer liter vizet, tetemes elektromos energiát, külön ellenáramú hűtőközeleket igényelt ez a folyamat. Ma az adócsövek alatt dobozní viztartály, amelyből vaskos üvegcső vezet a padlástérbe. A folyamat egyszerű és automatikus: az anódfelület felforralja a vizet, a gőz az üvegcsőn távozik, s a közben képződött hőt elszállítja, majd vízként visszaérkezik, s minden kezdődik előlről.

Valóban igen egyszerű, s éppen ezért zseniális! Ami a méreteket illeti, az új gőzhűtőcső szinte eltörpül hatalmas elődje mellett.

Gazdagodtunk! Ezért tolmácsoljuk az adóállomás dolgozóinak köszönetét az Egyesült Izzó adócsőgyáriaknak. Köszönik az új berendezést, a benne megtestesült gondos munkát s azt, hogy Lakihegy Középe Európa mondhatni egyik legkorszerűbb adójával gyarapodott.

Németh Tibor

H. BARTA LAJOS:

FUSER

A postánál a gépházban bemutattak a munkatársaknak, kijelölték a satupadom és a kezembe nyomták az első munkadarabot. Fél órája dolgoztam már, amikor észrevettem, hogy alig öt lépésre tölem az az őszhajú szakú, akinek a nevét nem értettem a bemutatkozásnál, egy alkatrészt simít az ujjával és közben rajtam felelt a tekintetét. Nézi. De nem engem, hanem a kezemet, a reszelőt nézi. Csak a vállamat rántottam és fűtülve dolgoztam tovább. Egyszer csak megállt a reszelő. Valaki megfogta. Ő volt.

— Fuser vagy, fiam — mondta. — Nem így kell csinálni... Olyan hullámos ez, mint a Balaton szélviharban.

Lecsaptam a szerszámot. Rámsandított, fogta a reszelőt, és nekilátott, hogy a hullámokat kivegye a „Balatonból”. Alig telt el pár pillanat, az orrom elé nyomta a munkadarabot.

— Látod, fuser... Így kell ezt csinálni! Hüvelykujjával megsimogatta szürke bajuszát és elment.

Igy lettem én fuser, és így ismerkedtem meg Péter bácsival.

Az első időben nem szívleltük egymást, de aztán valahogy összebarátkoztunk. Minden reggel magával vitt, megvizsgáltuk a gépeket, rendben van-e minden. Kullogtam utána szorgalmasan s alig győztem elraktározni a tudományt, amit belém akart tömni. Magyarázott?

Év végére aztán annyira megkedveltük egymást, hogy elhívtam egy pohár sörre. Nagy szó volt ez. Megváglogatta, kivel iszik együtt. A második pohár után felém fordult:

— Idefigyélj. Mától kezdve már nem vagy fuser... Érted? Rászolgáltál.

Megveregette a vállam és odakoccintotta poharát az enyémhez.

Őrült boldog voltam, hogy szólni sem tudtam, és hogy zavaromat kergessem, rendellenem még két pohár sört. S ez volt a baj, mert hi-

deg volt az idő és hideg a sör. Péter bácsi reggelre megbetegedett.

A közelben laktak, munka után átmentem meglátogatni.

— Alig vártalak — fogadott mosolyogva, leültetett az ágy szélére, aztán lelökte nyakáról a meleg sós zacskót és fejét előrenyújtva jaggatott.

— Mi van a gépházban? Mennek a gépek? Miután megnyugtattam, hogy minden a legnagyobb rendben, mérgesen rácsapott a nagyhasú dunnára.

— Itt lótom az időt... Kutya bajom! Ti meg helyettetek is dolgoztok!

— Hallgass csak! — ripakodott rá a szekrénynél szőszmötöli felesége. — Beteg vagy és passzi!... Megy az a gép nélküled is.

Aztán sós vizet hozott és gargalizáltatta az öreget.

Másnap reggel én jártam végig egyedül a termet, s figyeltem a gépeket, úgy, ahogy ő szokta. Az egyik motor akadózva működött, s míg kerestem a hibát, be is dőglött. Kezemmel dühösen csapkodtam a levegőbe. A tartalék motor is javítás alatt állt, most ez is közbejött, megbomlott a rend.

Négyen egész délelőtt az elromlott motor javításán dolgoztunk. Szétszedtük, összeraktuk, csak nem működött. Megint szétszedtük. Már tetőtől talpig olajosak voltunk, mégsem sikerült megjavítani. Délben a gépház vezetője megfogta a karomat és félrehúzott:

— Ugorj át Péter bácsihoz, kérj tanácsot... Lihegve értem a szobába. Amikor szuszogva elmondtam, hogy bedőglött a 4-es gép, és tartalék sincs, Péter bácsi ijedten felkapta a fejét a párnák közül és rávert az éjjeliszekrény szélére.

— A szentségit! Lerúgta magáról a dunnát és rámkiallott:

— Dob ide a nadrágom!

— De maga beteg... Csak tanácsot akartam — mondtam.

— Add ide a nadrágom, ha mondom! Odaadtam. Pillanatok alatt magára rántotta a ruhát, aztán felém fordult.

— Vétközz le!

Csak bámultam rá.

— Vétközz le, ha mondom. Bújj az ágyba!

Húzd magadra a takarót, és csak szuszogsz, ha jön a feleséged.

— Dehát ügyis észreveszi... — dadogtam.

— Vászorolni ment. Mire hazajövök, megint elmeleg — mondta, azzal sarkon fordult és ott hagyott, mint Szent Pál az oláhokat.

(Az illusztrációt készítette: Bakallár József)

A ház előtt felpattant biciklijére és elkarakozta a gépház felé. En meg ott totyogtam tanácstalanul a szoba közepén. Örök harag, ha nem teljesítem a kívánságát. A felesége meg bármely pillanatban visszajöhet. Nem volt vá-

lasztásom. Alsónadrágra vetkőztem, az overrállt az ágy alá dobtam, a dunnát gyorsan felráztam, aztán magamra húztam, és szuszogni kezdtem. Pont jókor. Máris hallottam a felesége ismerősen kopogó lépteit. Egyik szememmel kikukucskáltam a duna alól. Sári néni jött, lerakta a kezében tartott tömött szatyrokat, aztán az ágy felé sandított.

— Alsó! Apjuk? — kérdezte. Egy darabig feleletre várt, aztán a szekrényben kezdett matatni.

Egész idő alatt meg sem moccantam, csak szuszogtam tovább, és néha a labámmal észrevéltlenül felbillenttem a duna szélére, hogy levegőt kapjak. Egyszer csak úgy éreztem, hogy valami irtózatossan csavarja az orromat és tüszentemem kell. Atmarkoltam az orromat, igyekeztem visszatartani a tüszentést, de nem bírtam sokáig, s olyat tüszentettem, hogy beleremegett a szoba.

Sári néni felnezt a lábasok közül, aztán az ágy felé fordult, és mérgesen felcsattant.

— Nézd csak, nézd! Hogy megfázott, és még be akart menni!

Csend lett. Aztán hallottam, lépked az ágy felé. Megállt és az éjjeliszekrény előtt felkapta az ott heverő sál teli zacskót.

— Ezt meg levette! — szipított a hangja, és dühösen megrázta a dunnát. — Apjuk!... Apjuk!... Azonnal kösd fel!

Úsztam a veritékben. De mozdulatlanul szuszogtam tovább. Ebben a pillanatban Sári néni lerántotta a fejéről a dunnát, majd felsikoltott, és beesett a háta mögött álló szekébe. En meg mint a bolond, alsónadrágban, kezemből az overállal, rohantam ki a szobából. Utközben öltöztem fel.

Mire beértem a gépházba, már működött a gép. Mikor Péter bácsi meglátott, elsápadt és összecsapta a kezét. Elmondtam, hogy mi történt. Hogy tüszentemem kellett. És ez okozta a galibát. Péter bácsi hallgatta egy darabig a mondókámat, aztán rámtámadt:

— Hát nem tudtad visszatartani? Te, te fuser!...

A 4-es motor még ma is úgy van, ahogy összeraktam. Mivelőn működik, a gépházban zavartalan az üzem, de én azóta is csak fuser vagyok.

Papírtenger – felesleges munka

A Budapesti vidéki Posta-igazgatóság mérnökei, technikusai, műszaki ügyintézői méltatlankodnak a túlzott adminisztráció, a sok jelentés, a bürokrácia miatt. Teljesen jogosan. Am problémáikon pillanatnyilag nem lehet segíteni. Az igazgatóságon – sok más helyhez hasonlóan – létszámarlát van. A felügyeleti szervek ily módon kívánják megakadályozni az alkalmazotti, adminisztratív létszám további felduzzadását.

Látszólag sikerrel. A létszám nem növekszik ugyan, de mivel az adminisztráció nem csökken, sokan beosztásukhoz nem illő tevékenységet is folytatnak.

Ésszerűtlen aprólékosság

Pammer János, az igazgatóság vezetőjének műszaki helyettese, Szántó László, a távközlési osztály vezetője, Párdavi Ferenc, a terv-munkaügyi és anyagosztály vezetője elmondják, hogy saját kezdeményezésre – kísérleti jelleggel –, a vonalfelügyelőket néhány üzem területén 4-6-os létszámú csoportokba, elnevezésük szerint körzetmesteri rendszerbe vonták össze. Ezáltal a csoportokban csupán egy ember, a körzetmester végzi az adminisztrációs tevékenységeket. Az egyes ember által végzett írásos munkára fordított idő így csökken ugyan, de a hozzá felhasznált anyagot továbbra is aprólékos részletezéssel kell vezetni.

Az egyes vonalfelügyelők kötelesek pontosan elszámolni a munkafordítással, a szinte dekányira a felhasználott anyaggal. Előfordul, hogy a vonalfelügyelő egy nap több tucatnyi munkát végez. Többek között lecsérli 2-3 darab törött szigetelőt. E tevékenységet a „munka neme” című rubrika megfelelő rovatába (ahol nem kevesebb, mint hat alrovát között válogathat: helyközi hálózat, helyi hálózat, távbeszélő főközpont, távbeszélő alközpont, vezetékes rádióhálózat, vegyes munkák) kell beírni. Az anyag felhasználását ugyancsak. Az állítják, hogy ez eddig helyes, de azt már ők sem helyeslik, hogy például a 2-3 darabos szigetelőcserehez 2-3 deka gramm kenderkóc felhasználását is el kell könyvelni.

Az ehhez hasonló filléres tételeknél ésszerűtlen az ilyen aprólékosság – hangsúlyozzák az igazgatóság vezető beosztású munkatársai. A postai előírások azonban kötelezővé teszik ezt olyannyira, hogy a fizikai munkához szokott vonalfelügyelők többször kapnak szemrehányást, mert a nyomtatványokat nehezen olvashatóan töltötték ki.

Komplikált anyagigénylés

Jó néhány területen nem változtathatnak saját elhatározásukból annak ellenére, hogy úgy vélik: az ügyvitel és az adminisztráció sokféle vonatkozásban megérett az egyszerűsítésre. Egyik példának az anyagigénylés jelenlegi módszerét említik, amelyről egyik korábbi számunkban már szövtünk. Változatlanul helytelenítik, hogy a Posta Anyaghivatala nem hajlandó nyilván tartani a különböző igazgatóságok egyszeri igénylését, mint ahogy azt a népgazdaság jó néhány más területén csinálják, hanem amit nem tud belőle azonnal kielégíteni, azt semmisnek tekint, s csak újabb, esetleg többszöri írásbeli igénylésre ad a későbbiekben anyagot.

A nálunk alkalmazott napi sorszámos ügyiratrendszer ott, és akkor jó feltétlenül, ha az ügyet egy-két intézkedéssel, levélváltással el lehet intézni – mondja Pammer János –, mi viszont ennél jóval többször érintkezünk az ügyfelekkel. Egy alközpontos megrendelés megvalósulása másfél évig is eltart. Így előfordul, hogy a postai ügyintéző hosszasan keresés után találja meg a különböző sorszámon futó leveleket, s ez munkáját nagy mértékben megnehezíti.

Az igazgatóság saját hatás-körében az ügyvitel egyszerűsítésén, az adminisztráció további csökkentésén fáradozik. „A hivatalok hó végi hírlapszámadásának egyszerűsítése” című újítást ők maguk jónak tartják. Jelenleg körülbelül 60-féle nyomtatványt használnak a hírlapszámadásnál, amely az újítás megvalósítása esetén harmadára csökkenhetne.

Javaslat már van, döntés még nem született

Korn Károly, a Postaüzem Elszámoló és Statisztikai Hivatal (PESH) vezetője kérdésünkre válaszul elmondja, hogy a statisztikai adatszolgáltatási rendszer felülvizsgálata, további finomítása napirenden szereplő téma.

A részletekről Polgár István, a hivatal üzemgazdasági osztálya műszaki csoportjának vezetője és Varga Béla, a forgalmi csoport vezetője informál bennünket. Beszélgetésünk kezdetén nyugtázzák a szakszervezetünk központi vezetősége legutóbbi ülésén elhangzott kritikai megjegyzéseket. A fenntartási üzemelnél a hivatalosan előírt jelentések, kimutatások, nyilvántartások száma valóban 400 db. körül forog évente, a távbeszélő üzemelnél pedig 150. Arról viszont, hogy ez sok, avagy kevés, illetve miért pont ennyi, nem lehetne-e esetleg kevesebb is –, nem nyilatkoznak.

A különböző területeken végzett vizsgálódásunk anyagát javaslatainkkal együtt, eljuttattuk az illetékesekhez – mondják. – Érdemi döntés még nem született, így véleményünk publikálása csak zavart idézne elő...

Egyetértünk Polgár Istvánnal és Varga Bélával. Elképzelhető, hogy javaslataink egyike-másika az alaposabb megfontolás után, esetleg pontatlannak bizonyulhat. Nem helyeseltük viszont, hogy a megteendő intézkedésekről most már hónapok óta – néhol meddő – vitát folytatnak a Vezérigazgatóság illetékesei. Hónapokkal ezelőtt, az elmúlt év októberében, már próbálkoztunk egyszer szóra bírni a vizsgálat eredményéről, az érdemi intézkedésekre illetéke-

seket. Sem akkor, sem most – nem volt szerencsénk.

Néhány részletkérdésről azonban ez alkalommal mégiscsak sikerült véleményt cserélnünk. Partnereink tényként nyugtázták, hogy a posta tulajdonában levő motorkerékpárokról 10-nél több nyilvántartás, jelentés van rendszerezve, nagyjából azonos adatokkal. Tudnak arról is, hogy egy személy egy napi munkaidejét 5-6 helyen is nyilvántartják egyszerre. Az előfizetők hibabejelentéseinek jelenlegi módszere ugyancsak reformálásra szorul. A bejelentéseknek több mint a fele – a kimutatások szerint – pontatlan, s a helyszínrre kiment műszerész „hiba nincs” megjegyzéssel adja le munkalapját. Arra a kérdésünkre, hogy az újonnan munkába álló postás dolgozókról miért szükséges mintegy 20-féle nyomtatványt, kimutatást kiállítani, azt válaszolták: „ez másutt is így van”.

Nem a létszám kevés..

Az adminisztráció háromféle forrásból fakad. Először is, az engedély-számmal ellátott vezérigazgatói utasítás alapján, időszakonként rendszeres jelentést, értékelést kell készíteni. Ezek általában a terv teljesítésével függnek össze. A másik, amit az egyes igazgatóságok rendelnek el. A harmadik pedig, amit az üzemek maguknak készítenek, – sommázzák a tanácsokat. E kimutatások, jelentések önmagukban megférnek egymás mellett, a baj inkább az, hogy többször olyanokat is készítenek, amelyekre gyakorlatilag nem lenne szükség. A közel-múltban egy felső szintű vizsgálat eredménye: 10 adatszolgáltatás feleslegesnek bizonyult.

A hivatali munka termelékenységének növelése fontos feladat a postánál is. Ennek legjobb módszere az adminisztráció következetes csökkentése, az ügyvitel ésszerűsítése. Ha a postás dolgozók mindenütt felszabadíthatnák a felesleges munkától, több idő jutna az érdemi ügyintézésre, a feladatok jobb elvégzésére, és kevésbé panaszkodnának a „kevés” létszámra.

M. K.

Néhány bér- és munkaügyi intézkedés

A gépjárművezetők munkafeltételeinek és munkabérének megállapítása a munkaügyi miniszter és a KPM együttes utasításának postai végrehajtása 1965. január 1-én lépett életbe. Az utasítás intézkedik a munkaidőről és beosztásról, továbbá meghatározza, hogy a munkaidőbe milyen tevékenység számíthat be. A gépjárművezetők havi munkaideje 210 óra. A napi elfoglaltság nem haladhatja meg a 16 órát. A havonta elrendelhető túlmunka személygépjármű-vezetőknél 100, egyéb gépjármű-vezetőknél 90 óra.

A munkabér alapbéréből és a különféle pótlékokból áll. A beszámítható szolgálati idő mértékének és az alapbér belüli a „től-ig” besorolás megállapítása a szakszervezeti bizottság egyetértésével a postaszerv vezetőjének feladata. A túlmunkáért pótlék nélkül munkabért kell fizetni, a személygépkocsivezetőt pedig túlóra-átalány illeti meg. Túlóra-átalányt lehet még megállapítani: a csomagkézbesítő, levélgyűjtő és járatos szolgálatban foglalkoztatott gépjárművezetők részére is. A túlóra-átalány havi 500 forintnál több nem lehet.

A külön teljesítményekért az alapbér felül, pótlék illeti meg a gépjárművezetőt. Az utasítás külön intézkedik az elrendelhető munkáról és pótlékolásukról.

A különféle címen kifizethető pótlékok együttesen nem haladhatják meg a 300 forintot. A csomagkézbesítő gépjárművezető teljesítményében

is foglalkoztatható. Ilyen esetben a felső határ 700 forint, amely magában foglalja a külön munkáért kifizethető pótlék, és prémium együttes összegét.

A havi alapbér felül prémiumban is részesülhet a gépjárművezető, de a feltételeket a szakszervezeti bizottsággal egyetértésben kell a postaszerv vezetőjének megállapítania. Külön utasítás intézkedik a gépjárművezetési pótlék rendszeresítéséről is. Egyes munkakörökben a jogosítványt is meg lehet kívánni. Például: csomagkézbesítő, levélgyűjtő, kijáró műszerész (technikus), kábelvezető, munkavezető stb. munkakörökben. Ilyen munkakörökben a postai bérén kívül a gépjárművezetéssel, javítással stb. töltött napi átlagórát után részesül a dolgozó pótlékban. A pótlék havi összege maximum 300 forint lehet. Az intézkedéssel a gépjárművezetők egy főre eső havi átlagkeresete 150 forinttal emelkedik.

A vidéki mozgópostások úti-pénz-átalánya:

A budapesti mozgópostások után ez év január 1-vel a vidéki mozgópostások részére is bevezették az úti-pénz-átalányt, amelynek összegét az egyes menetekkel távolított időnek megfelelően állapították meg. Az átalányrendszer az úti-pénzhez viszonyítva mintegy 20 százalékos emelkedést jelent a dolgozóknak. Az úti-pénzt január 1-től nem naponta és menetként, hanem havonta kétszer, a bérfizetés alkalmával kapják meg a dolgozók.

H. K.

A MÁTRAHÁZI TÉL

Indulás! Irány a havas hegyvidék!
Foto: Almási László.

Ki szereti a telet? És miért? A nagyvárosban nem kereshet ők, a havas utcákon, a csúszkáló autók elől menekülnek, fázósan hajlítják fel gallérjukat, dörzsölik szemüket, ha koromszín hull belé. A hegyekben keresd őket! Ott, ahol a fenyőfák hóborította gallói színpadi díszletre hasonlítanak, ott, ahol a napfény hárboríthatatlanul szikrázik az érintetlen hótakarón, ott, ahol az éles levegő szinte tapinthatóan tisztá. Ott jártunk.

Délután, pontosan 3 óra, Mátraháza, Postás-üdülő. Senkit nem találunk a szobákban, a társalgóban. Majd Pádel Joli robban be a társalgóba. Pirosra csipet arca csupa nevetés.

A Szent László-forrásnál voltunk délelőtt – újságolja a szobába lépő Kósa Katinak és Csányi Piroskának – tudjátok, aki abból a vízből iszik, még évben megnősi, vagy férjhez megy. Hogy ittam-e

beőle? Nem Nem vagyok babonás, csak...

Nem volt szomjas – zárja le a témát az újabb jövevény, Gál József, a Bp. 78-as hivatal helyettes vezetője. O már volt egyszer télidőben itt. Tőle már igazán megkérdezhetjük, hogy miért is szereti a telet.

Annakidején, hét évvel ezelőtt, csupa kedves emlékekkel mentem haza. A hidegtől nem félek, ha rajtam múlta, egész éjjel nyitott ablaknál aludnék. Persze, a négyágas szobákban alkalmazkodni kell a többiekhez is, nekik meg hozzá.

Szórakozni, táncolni járnak? – kérdezzük Ila Ferencőt és feleségétől. Nem – felelnek, mert szórakozni Pesten is lehet. Nagy túrákat szerveznek. Munkahelyükön, a Járnyajvítóban is egy túra kapcsán ismerkedtek meg.

A napokban fejeztem be

téli vízgáimat, így kivethetem szabadságomat. Különben három napja volt az esküvőnk... – halljuk a boldog, ifjú férjtől, Ila Ferencőtől. Gratulálunk, és sok boldogságot kívánunk.

Legszívesebben már be is fejezném a riportot, könnyű szívvel és vidám konklúzióval: a tél szépsége vetekszik a nyárral. Csak hogy nem lennék őszinte, ha a borús oldalról nem ejtenék szót. Mert ilyen is van.

Ez most a negyedik csoport. 18 férőhelyünk van, de még egyetlen alkalommal sem volt itt telt ház. Ez ember nem mehet el szó nélkül emellett – mondja Bence József, az üdülőház gondnoka. Nem könnyű beosztani a vendégeket szobák szerint. Ha most, az üdülés megkezdése után 5 nappal érkezne női beutalt, a szobák beosztását fel kellene forogtatnom, szétköltöztetni azokat, akik már összeszoktak. Történnik ilyesmi nem is egyszer. Ez lenne a kisebb gond. A nagyobb, hogy vajon kit terhel a felelősség az üresen maradt férőhelyekért.

A házaspárok időnként – és nem is ritkán –, nem úgynevezett házaspári beutalóval érkeznek. Ha mód és lehetőség van, akkor közös szobába kerülnek. Volt azonban példa arra, hogy egy fiatal nászutas pár úgy kapott közös szobát, hogy egy idősebb házaspár lemondott arról. Am az üdülők a szakszervezeti bizottság ígéretével jönnek: „Menjenek csak nyugodtan, majd lent elintézik...”

Ami láttunk, hallottunk, bizonyítja, hogy az üdülő gondnoka mindent elintézt, már ami emberileg elintézhető. Ami viszont nem tud, azt is el kellene intézni – azoknak, akik illetékesek rá...

(naményi)

KÖNYVESPOLC

Jócsik Lajos: „Hét ember meg egy fél” (Magvető). Egy gázgyár közelében tengődő proletárgyűlés lakói között cseperedik fel a regény egyik gyermekhőse. Rajta keresztül tárul elénk a múlt sanyarú élete. A szegény gyerek besettenkedik a középiskolába. Izgalmas akadályokkal teli útja sok akkori gyermek életét tükrözi.

Keller Dező: „Kis ország vagyunk” (Szépirodalmi). A szerző ismét új művel jelentkezett, amelyben rengeteg szellemes ötlet, humor található. Közismert, hogy Keller a könnyű műfaj egyik nagy művelője, a kabaréirodalom művésze. A társadalmi bántalmaktól kezdve a legkisebb problémáig a magánélet szélsőségeit huncut félmosolyal bírálja.

Barabás Tibor: „Házunk búszkeségei” (Magvető). A szerző elénk tárja immár másodszor az ellenforradalmi negyedszázad számos, ma már szinte hihetetlennek tűnő fonákosságait. Lírai hangvétellel idézi fel ifjúkorának tűnő emlékeit, derűs és könnyed epizódjait, a diákanekdotákat és az első szerelem finom szövevényeit.

Ilyés Gyula: „Ingyen lakoma” (Szépirodalmi). Négy évtized irodalmi tanulmányait, emlékeit és vallomásait nyújtja a kétkötetes műben a prózaíró Ilyés Gyula. Megemlékezik a kortársak legkiválóbbjairól, Nagy Lajosról, Babitsról, Kosztolányiról, Móricz Zsigmondról, Németh Lászlóról.

Jókai Mór összes műveinek teljes kiadását 1965-ben újabb 13 kötet egészíti ki. Többek között a Névtelen vár, Cikkek és levelezések, Rab Ráby, Domokosok, Akik kétszer halnak meg, Szeretve mind a vérpadig, Egy játékos, aki nyer, Kiskirályok című könyvek jelennek meg.

1965. február 1-én lépett hatályba

a KRESZ néhány szabályának módosítása. Ezzel egyidejűleg megszűnt a különleges átkelőhely. Elsőbbsége van azonban a gyalogosnak a járművekkel szemben:

1. kijelölt (zebrás) vagy kockás gyalogátkelőhelyen
2. járdaszegély és a hozzá közelebb eső járda közötti részen
3. a kanyarodó járművekkel szemben.

De a fenti három esetben sem léphet le a járdáról féktávolságon belül, vagyis: amikor nyilvánvaló, hogy a jármű vezetője a gyalogos áthaladási elsőbbségét járművének kötelező lassítással vagy megállításával sem képes biztosítani.

A téma aktualitása miatt alábbi rejtélyünk is a gyalogos közlekedéssel kapcsolatos.

Induljon ki a mezőny középső kockájából, és csigavonalban haladva keresse meg minden betűhöz a folytatást. Így olyan hasznos tanács alakul ki, amelyet nemcsak megfigyeni, meg-szívlelni is érdemes!

S	C	I	Y	N	Ö	F	10	7
O	A	Z	A	K	N	U	Z	8
P	T	K	N	E	Y	G	Z	↑
O	K	I	T	E	H	E	Ó	5
R	E	N	Ö	L	E	E	G	M
T	L	T	L	E	G	N	N	E
O	Ö	S	Z	A	L	L	I	N
K	H	E	L	Y	E	N	H	A
B	A	V	E	R	Ö	D	V	E

A célszerűbb munkaerőgazdálkodás érdekében

A Postás Dolgozó decemberi számában „Hogyan gazdálkodjunk a munkaerővel” cím alatt hasznos útmutatásokat találtunk a munkaerő-gazdálkodással kapcsolatos problémák megoldására. A népgazdasági szinten mutatókhoz a munkaerőhiány, a szakmai utánpótlás nehézségei a postai szolgáltatás minden ágában — így a Budapesti Távfeszélő Igazgatóság fenntartó munkaterületein is — érezhető hatást gyakorol. Egyetértünk azzal, hogy vitaforum nyílt a jobb munkaszervezés, az élő munkával történő ésszerűbb gazdálkodás lehetőségeinek feltárására.

Egyetértünk azzal, hogy erről a kérdéskörrel vitálgatunk, hogy milyen módon is lehet az eddigieknél jobban takarékoskodni a munkaerővel, és a munkát szervezettebbé tenni, egyidejűleg javítani a távfeszélő-szolgáltatás minőségét.

A munkavégzés önkritikus, tárgyilagos elemzése a dolgozók alkotó véleményeinek, javaslatainak figyelembevételével, a napi feladatok ellátásában mutatkozó nehézségek megoldásánál az előrehaladást gyorsabbá teszi. Segítség ehhez az új munkamódszerek átvezetése, a tapasztalatcserék szélesítése, s a legjobb munkamódszerek megismertetése dolgozóinkkal, sőt ezen túlmenően bizonyos munkaterületeken a világszínvonal elérésének célkitűzése. Az eredményes munkát azonban akadályozzák a menet közben felmerülő hibák, az előre nem látható nehézségek. Feltárásuk és megelőzésük

szüntetésük valamennyiünk érdeke.

A közelmúltban a Távfeszélő Igazgatóságnál behatóan foglalkoztunk a munkaerő-gazdálkodással. Az elkészített tanulmányok, javaslatok alapján több intézkedést tettünk a munkaerők ésszerűbb, szervezettebb foglalkoztatására. Néhányat megemlítek, mert esetleg más postaszervek hasonló munkaterületeken hasznosíthatják.

Meg kell állapítanunk, hogy a munkaerők foglalkoztatásánál még nem alkalmazkodunk eléggé új társadalmi viszonyainkhoz. Sok az olyan munkaterület, ahol a nők is el tudják látni a feladatokat, mégis egyes vezetők ragaszkodnak a férfi munkaerőhöz. Az elmúlt év folyamán a szakszervezet budapesti bizottságával egyetértésben a távfeszélőüzemek központos osztályainak raktáraiban a raktárosi teendőket, mivel nem jelent különösebb fizikai megterhelést, nőkre bíztuk. A férfiakat más területekre irányítottuk. Egyidejűleg a munkaterületek átszervezésével több üzemnél létszám-megtakarítást is értünk el. Köztudomású, hogy a távfeszélő-központok már a kora déli óráktól kezdve késő délutánig állandósult jellegű csúcsforgalmat bonyolítanak le. Ezért a fenntartási munkák túlnyomó részét kitevő hibamegoldó és hibajavítási feladatokat a gyenge forgalmú időszakban, a késő délutáni, esti órákban kell elvégezni. Alkalmazkodnunk kell a forgalomhoz, ezért a karban-

Kronikánk az ország egyik legjelentősebb postaszervéről, a Budapesti Távfeszélő Igazgatóságról szól. Időszűrővé teszi megemlékezésünket, hogy napjainkban ünnepeljük fővárosunk felszabadulásának 20. évfordulóját. Az idősebbek még emlékeznek a 20 év előtti napokra. Azokra az időkre, amikor a fasizista fenevadak nem csupán magát a várost, hídjainkat, vasútvonalainkat, de a posta hírközlési berendezéseit is tönkretették, megsemmisítették. 1945-ben 14 538 telefonállomás volt csupán bekapcsolva. Ma 200 000, s holnap még több. Egyre több lesz a telefon, s az effajta hírközlés, emberi kapcsolat minőségileg egyre javul.

tartás annak lebonyolítását nem zavarhatja. Vizsgálataink során tapasztaltuk, hogy a dolgozók munkaidő-beosztása nem alkalmazkodik eléggé a követelményhez. Intézkedtünk, hogy egyes területeken a karbantartási teendőket a kis forgalmú időszakokra csoportosítsák át. A cél nem a mindenáron való létszámcsoökkentés volt, hanem az, hogy a szolgáltatás minőségének javítása érdekében termelékenyebbé, hatékonyabbá tegyük a karbantartási munkát.

Az említett intézkedések egyes területeken munkakörösszevonásokat eredményeztek.

Nem vitás, hogy a távfeszélő-központokban több olyan munkakör van még, amelyeket női dolgozók jó eredményekkel elláthatnak. Ilyen feladatokra lehetőleg közelben lakó női munkaerőket veszünk igénybe, akik eddig csatló körülményeik miatt nem tudtak 8 óras elfoglaltságot vállalni, s bevezettük a 4 óras foglalkoztatást. Ez a munkaidő-beosztás a késő délutáni órákra jut, s így megfelel az egész napos elfoglaltságot vállalni nem tudóknak. E megol-

dás szakmai szempontból is jelentős, mert a dolgozó folyamatosan munkában marad, tehát nem következik be a szakmai gyakorlat rovására menő több hónapos távollét.

Az említett intézkedések csupán kezdeti lépések. A távfeszélő-szolgáltatások minőségi színvonalának emelése központi feladat, amellyel állandóan foglalkozunk. A megoldást elsősorban munkánk jobb megszervezésével, a gépesítés adta lehetőségek jobb kihasználásával keressük. Ezért foglalkoztunk a Távfeszélő Díjbeszédő Hivatal munkájának átszervezésével is, tervbe vettük a két műszakos foglalkoztatást, s vizsgáljuk a gépesítés és ügyviteli egyszerűsítés további lehetőségeit.

Ilyen módszerekkel törekszünk a tartalékok feltárára, szolgáltatásaink minőségének javítására, hogy a költségek csökkentésével váljunk gazdaságosabbá eredményesebbé, s ilyen módon hozzájáruljunk a postai eredmények javításához.

HORVÁTH FERENC
a Bp. Távfeszélő Igazgatóság vezetője

HELYZETJELENTÉS ZUGLÓBÓL:

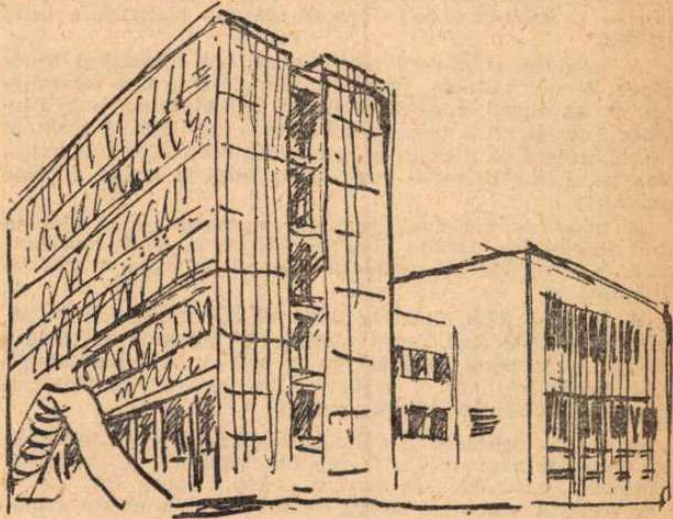
Az építők pótolják a lemaradást

Januárban beszámoltunk a zuglói új távfeszélő üzem építkezéséről. Megígértük, hogy havonta adunk hírt az ott folyó munkáról. Ez alkalommal Izsán Viktorral, a Budapesti Távfeszélő Igazgatóság munkatársával az építőket látogattuk meg.

Az ütemterv szerint az épületet ez év április 30-án átadják rendeltetésének. E tervet a posta is megkapta, így naponta ellenőrizhető mit, hogyan végeztek, mennyire haladtak előre az építők.

Egy hónappal ezelőtt jártam itt, s most alig ismertem rá az irodaépületre. Az építkezés 80 százaléka kész. Naponta 70-80 ember dolgozik. Kőművesek, burkolók, asztalosok, lakatosok, festők, műkövesek, víz-központi fűtés- és villanyszerelők, üvegesek serénykednek. A munkát a tél hidege sem akadályozza, hiszen már valamennyi emeleten működik a központi fűtés. Készek az öltözők és mosdók, van meleg víz a tisztálkodásra is. (Januárban még emiatt panaszkodtak a már bentlakók.)

Az előzményekről még csak annyit, hogy az épület előregyártott elemekből készült, s három hónap alatt húzták fel. Az eredeti terv az volt, hogy tavaly ősszel már be lehet költözködni az irodaházba. Sajnos az építőket fontosabb munkára rendelték. De ma már pótolják az elmaradást. S nem túlzunk, ha állítjuk: az építők szívügyüknek tekintik a zuglói távfeszélő üzem mielőbbi felépítését.

Milyen munkákat várnak befejezésre? A falak festése, mázolósa, PVC-burkolás, az épület szerelvényezése, a lépcsőház korlátjainak beszerelése, lakatos- és üveges munkák. Főleg az üvegesekre vár sürgős feladat, hiszen a meleg a tártongó ablakokon kiszökik.

Egy hónap óta megváltozott a hangulat. Az ott dolgozók mindent elkövetnek, hogy az ütemterv szerint teljesítsék a feladatokat. Hát egyelőre ennyit az építőkről, legközelebb a BHG szerelőit látogatjuk meg.

Rácalmási György

Az Erzsébet távfeszélő üzem vezetője, Szántó Béla, néhány pillanatig bizonytalanul néz ránk, mint aki nem érti a kérdést: mi újság? Mi lenne? Semmi. Dolgozunk...

Randevú — szombat délután

— Egyik hétköznapot toljuk a másik után. Dolgozunk. Befejezzük ma, folytatjuk holnap vagy kezünk valami mást. Van elég dolgunk. A fiatalok? Azok is. Felajánlást tettek a kerületi KISZ-bizottságnak társadalmi munkára. Úgy adódott, hogy Józsa Gábor KISZ-titkár, Horváth Tamás, Péteri Béla és mások teljesítették a vállalkozást. Itt nálunk szombat délutánként az idősebb fiatalok segítségével dolgoztak. Ebben a házban működik a Bp. 7. hivatal. Azt mondták a gyerekek: „Nem úgy van az, hiszen KISZ-szervezetileg mi is ide tartozunk” — mondtam nekik, ha úgy gondoljátok, hát gyerekek, jöttek a „randevúra” és nyögtek. Nem könnyű a tolóletra. A mieink már megszokták, s kacagtak: „Ja, barátocskáim, ez nem csomagfelvétel!”

Nyögtek és csínálták. Aztán egyre kevesebbet jöttek, azt is csak titokban. Amikor 200 állomást szereltek így fel együtt, már nem jöttek, nem szidták a tolóletrát, nem is gondoltak többé vele — aztán csak úgy hangsúlytalanul hozzátesszi — hogy kábelhálózat bővítés nélkül, csupán átcsoportosítással, 1000 új állomást tudtak bekapcsolni a központ bővítésének átadásával egyidejűleg —, mi újság? Mi lenne? Semmi. Dolgozunk!

Ódry Árpád szabadjegye...

A történetet Ódry Mihály, az általános osztály vezetője

ANGYALFÖLDTŐL — LÁGYMÁNYOSIG

mesélte. Egyenes leszármazottja ő a Nemzeti Színház néhai nagy művészeinek, rendezőjének, a nagy színészdagógnak.

— Hajdanán nagyapám, Ódry Antal, a nagyváradi vonalon volt mozdópótlás. Ő maga nem kereste, kutatta a rokonságot, de Ódry Árpádnak is egyből gondja volt, mintsem rokonait keresgélje. Egyszer történt, ki tudná megmondani hogyan és miért, Ódry Árpádnak eszébe jutott, van neki egy Antal nevű rokona, s hogy az ne higgye, eszébe nem jut, hát küldött neki szabadjegyet a Nemzeti Színházba. Úgy mondják, nem osztogatta nagyon a szabadjegyeket. Mesélik, mikor öregapám megkapta a bilétát, forgatta kezében, nézegette előlről, hátulról, aztán félrehajította, mondván „csak nem esz meg a fene Anti? Illel dicső rokont megisteztünk mi annyira, hogy magunk váltjuk meg a bilétát, ha látni akarjuk. Ha meg ő akar látni, győjjön ide, szívesen látjuk, éhen se marad nálunk.” Így mesélik.

Egyébként az Ódry család ezen ága Antal nagypapa mesterségében maradt, nem az Árpádot követte: az idősebb Mihály, az apa, a „Puskás Tivadár” technikumban műhelyoktató tanár, az ifjabb Mihály felesége pedig a Teréz központban munkaerő-gazdálkodó.

Reflektorfényben!

Kelemen János, a Lipót távfeszélő üzem vezetője, arról beszél, hogy ez év végéig az új Zuglói távfeszélő központ is elkészül.

— A Lipót most reflektorfényben áll. 1800 új állomás a XIII. kerületben, 200 Újpesten és 2000 Zuglóban. A

múlt év augusztus 20-án adtuk át a Lipót központ 8000-es bővítését, s ez év végéig Újpesten még 2100-at. Egyébként az elmúlt évben 4000 új állomást szereltünk fel.

A felsorolás rövid, tömör és kifejező. Nem sok idejük marad apróságokra, de — teszi hozzá — az apróságok is hozzátartoznak életünkhöz. Akad idő, ha jól gazdálkodunk. A szakszervezettel karöltve, március 8-án, a nőnapon, díszbemutatót rendezünk. Szeretjük, ha a nők szépen öltözködnének. Kell ez is...

Kell és jó, ha van hozzá elég erő. Itt van!

Panaszkönyv a konyhán

Dátum: 1964. január 29. Lapszám: 02. Ezt olvastuk: „Végre! Szeretettel köszöntjük az étkező dolgozóit, erőit, egészségét és jó munkát kívánunk az új étteremben. Az első ebéd kifogástalan volt. Köszönjük és kérjük, csak így tovább...” A 7A/2 gépterem dolgozói.”

Az „Így tovább” kívánságának a konyha dolgozói eleget tettek. Az ebédek azóta is kifogástalanok. Kóstolót kaptam az ebédre készült farsirtból, finom volt. Kollár Sándorné konyhavezető és Sárközi Mária szakácsnő köszöni a jókívánságokat és ezúton kívánnak jó étvágyat.

10 évig mozgolódtak

a lágymányosi távfeszélő üzem női dolgozói, nem hiába. Arnold György üzemvezető mosolyogva meséli, hogy marcoltak a nők az elmaradottság ellen és kérték, hogy építsenek nekik tisztálkodó helyiséget. A lágymányosi távfeszélő üzem most új köntösbe öltözik, folyik a renoválás és épül a csempé-

zett női zuhanyzó. A 38 nő most sem hallgatott: lelkesedéssel fogadták az intézkedést, külön megköszönték.

Jóságfok: 195-ös szinten

A Budafok mellékközpontban van egy szocialista brigád. Heten — Pomaházi Károly, Pálmai Máttyás, Nagy Béla, Dósa József, Szauer Károly, Simon György és Józsa Ibolya — végzik a karbantartást. Vállalták a jóságfok 195-ös szinten tartását. Természetesen teljesítették — természetesen —, így mondja Arnold György és hozzáteszi —, egyéb vállalásaikat is teljesítették. Azt, hogy új munkaterületeket ismernek meg. Józsa Ibolya rutinozó vállalta a vizsgálóasztal kezelésének és az előírtól vonalak vizsgálatának elsajátítását. A többiek hasonlóképpen. Így minden tag más területen is használható, egymást segítheti. Vállalták és teljesítették. Természetesen szocialista brigád.

Távózáskor közölték, hogy változás történt a brigádban. Józsa Ibolya helyett Papp Józsefné. Közben férjhez ment. Gratulálunk.

Elavult gépek, kidobni!

— Nem! Nem kell az elavult gépeket kidobni — jelenti ki mosolyogva, de határozottan Szemán Tibor, az óbudai távfeszélő főközpont üzemvezetője —, leszereltük az óbudai mellékközpontot és a 35 éves gépeket nem selejteztük, felújítottuk őket, azokkal bővítettük Újpestet több mint 2000-es kapacitással. Jó néhány millió forintot takarítottunk így meg. Minden megtakarítás fontos számunkra, de az importanyag mindenképp. A gépek to-

vábbi üzemeltetése azt jelenti, hogy nem kell rezet, paladium érintkezőt, platínát importálni.

Pintér György, a Budapesti Távfeszélő Igazgatóság csoportvezetője arról tájékoztat, amiről Szemán Tibor nem szólt. A közelmúltban kapta meg a Munka Erdemrend bronz fokozatát.

— A kormánykitüntetés várta, nem ért. Még ma sem ocsudtam fel a meglepetésből. Nagyon örültem neki. Meghatott, no! — elhallgat és tekintetemet követi —, azt a gépet nézi? Okos, masina! Most állítjuk szolgálatba. Aféle központi diszpécser. Tájékoztató, utasító, irányító, s ha egyéb dolog nincs, szórakoztat. Az ALKÜZ készítette.

ALKÜZ, az ezermester

E név, bármennyire is keletiesen hangzik, nem kazah, nem izbeg, nem is kirgiz, az Alküzösi Üzem rövidítése, rokona a PIERT, KÖZERT, TÜKER; és a többi társainak. Eltekintve e névtől, munkájuk kellő tiszteletet érdemel, s mi több, csodálatot. Nem restellem e frázisosan ható szavakat leírni, vállalom tisztázni. Valami megejtő tűz árad szavaikból, amikor munkájukról beszélnek, szinte gyermeken tisztá, ábrándos szemekkel. Tóth László, az üzem helyettes vezetője, már nem tartozik a fiatalabb korosztályhoz és mégis.

— Amikor a Teréz központból kiteremtük a kábeleket, nehéz volt. Az élő kábelkötegeket fel kellett emelni. Megérté. Tudja mit jelent 42 eres switch kábelből több mint 8400 métert épségben kiszerezni? Tetemes importmegtakarítás! Abból építettük nagyrészt a salgótarjáni főközpontot, de használtunk belőle Pápán és más kisebb

központokban. Tessék, nézze. Az elmúlt évben 18 600 kábelcsatlakozást készítettünk be az alküzösi központba — nézem. Nem a számokat, az adatokat, többet mond Tóth László, Horváth László tekintete. Amint egymás szavába vágva invitálnak.

— Ezt nézze meg... meg ezt is... Magunk gyártjuk a fűlhallgatókat a kórházi rádióhoz. Az ipar nem vállalja, mert kicsi a széria, nem gazdaságos. De kell, nagyon kell. Egyre csak kéri, mi nem akarunk nemet mondani. Betegeknek kell a gyógyuláshoz. Segíti őket is, az orvosokat is. 1963-ban 16 837 fejhallgató volt a budapesti kórházakban, 1962-ben még csak 15 805 és tavaly már 17 256. S az igény egyre nő. Most újabb 5000 hallgatót kérnek, de anyaghiánnyal, azzal küzdünk. Nehéz. Pedig kell, nagyon kell, különösen a szemklinikán fekvő betegeknek, súlyosan sebesülteknek, a mozgásképteleneknek.

14—14—14

Könnyen megjegyzendő a telefonszám — háromszor tizennégy. Hívjon és meggyünk! Akinek még van vezetékességi rádiója és az meghibásodik, tárcsázzon és az ALKÜZ ügyelete intézkedik, segít. A kórházban elromlik az erősítő? Egy telefon, s akár este 8 óráig is az ügyelet indul kicserélni az erősítőt, amíg a rosszat helyrehozzák. Nem szabad a betegeknek egyetlen napig sem szórakozás nélkül maradniuk. Ők felelnek az automata utcai órák pontoságáért is. Eddig nem tudtam, most már tudom. 7 óra van a Nemzetinél, 8 óra a Magyarországi u. és Lenin krt. sarkán. Sebaj. Tárcsázzon a 14—14—14-et, háromszor tizennégyet.

— Halló, itt az Alküzösi Üzem. Igen, kérem, azonnal indulunk. Köszönjük a bejelentést!

Bródy Imre

A szocialista brigádmozgalomról

Közeledik a szocialista brigádvezetők II. országos tanácskozása. Ebből az alkalomból nemcsak a küldöttek megválasztására került sor, hanem a brigádmozgalom mérlegelésére is.

Budapestben a hivatali, üzemi szinten tartott szocialista brigádvezetői értekezleten 9 küldöttet, megyei szintű tanácskozásokon 7 küldöttet választottak. A tanácskozások tapasztalatai alapján néhány olyan tényezővel kell foglalkoznunk, amelyek a szakmai és a szakszervezeti szervek, de a brigádok figyelmét sem kerülhetik el. Ebben az időszakban kerül sor a termelési tanácskozásokon a kitüntető cím odaítélésére és az 1965. évi vállalások elkészítésére, jóváhagyására.

Ma már több, mint 1000 brigád küzd a címért, s a tagok száma megközelíti a 9000-t. Jelentős a nők bekapcsolódása is, számuk csaknem 3000. A szocialista címért küzdő brigádoknak több mint fele a vidéki postaszerveknél dolgozik. A címet elnyert brigádok aránya viszont Budapesten magasabb. Ebből arra lehet következtetni, hogy mind a szakmai, mind a társadalmi szervek segítségével itt hatékonyabb, kedvezőbbek a területi adottságok is.

A számszerű fejlődés lehetőségeit a brigádok megalakításánál még korántsem merítették ki. Vonatkozik ez egyaránt a budapesti és vidéki postaszervekre (kábelépítési üzem, Központi Hírlapiroda, Erzsébet Távközlési Üzem, Budapest 10, Budapest 114, Kábelpost, Újpest, Komárom, Nógrád, Somogy, Tolna és Zala megye stb.). Az említett postaszerveknél sem a dolgozók kezdeményezésével van baj, hanem inkább a szakmai és szakszervezeti szervek részéről hiányzik a kellő segítség.

A brigádok számszerű növelése mellett a tartalmi fejlődésben is van változás, hiszen az elmúlt évben a tervteljesítés és az egyéb mutatók kedvező alakulásához nagymértékben hozzájárult a szocialista brigádok munkája. A szakmai tevékenységük és a politikai ismeretek bővítésére tett vállalások teljesítése közvetve vagy közvetlenül is hatott a posta munkájára.

A brigádok tagjainak segítése nemcsak a munkában jutott kifejezésre, hanem magánéletükben is. Segítettek háziépítkezéseknél, betegek gondozásánál, családtagok munkabérlésénél is.

A fejlődés több olyan kérdést vet fel, amelyeket feltétlenül figyelembe kell venni mindenképp. Gyakran felvetődik például, hogy hány tagú legyen a brigád. A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a leghelyesebb, ha a brigádtagok száma 5-6 főtől 16-18 fős terjed.

A másik nehézség a vállalások elkészítésénél jelentkezik. Gyakran nem veszik figyelembe például a brigádok összetételét, képzettségét és életkor szerinti összetételét. Így azokat is be akarják vonni az állami oktatásba, akiknek ezt családi vagy egyéb körülményei nem teszik lehetővé. Nem helyes az idősebbektől magasabb iskolai vagy szakmai képzettség megszerzését követelni. Egyes helyeken mereven ragaszkodnak a közös kulturálódás, művelődés, szórakozás vállalásához. Ez nem minden esetben oldható meg, és nem is cél.

Már a vállalások megítélésénél több gondot kell fordítani és fokozottabban előtérbe kell helyezni a minőséget. Minden területen törekedni kell az ismétlődő hibák megszüntetésére, mert ez a jó munka egyik alapvető feltétele.

A brigádnapló formája és vezetése terén is van kívánnivaló. A díszes kötéstől a kisméretű füzetekig minden fajta megtalálható, még egy szerven belül is. Biztosítsanak legalább keményfedelű füzetet a brigádok részére. A naplók egyik hibája, hogy főképpen csak a szakmai vállalások teljesítését tartalmazzák. Más esetekben csupán csak a mozgalmi és kulturális tevékenységet rögzítik.

Több esetben a címek odaítélésénél a végletekbe mennek. Ilyenkor vegyük figyelembe, hogy az előző időszakhoz viszonyítva a brigád milyen fejlődést ért el. A lazaságok és a túlságosan elbírálások egyaránt visszavezethetők a helytelen vagy nem kellően megalapozott vállalásokra. Nem jó, ha a brigádok egymással versengenek, mert a cél: a vállalások teljesítése. Tehát minden brigád saját feladatainak minél jobb teljesítésére törekedjen, mert így segíti legjobban a hivatal, üzem munkáját. Semmi célt nem szolgálnak és nem is értékelhetők reálisan — az olyan vállalások, amelyek így szólnak: „Nekünk lesz a legkevesebb tévériányításunk...”, „Mi gyűjtjük a legtöbb hírlap-előfizetést...”, „Javítjuk a munkafegyelmet...” stb. Egy szóval, minden brigád és azok valamennyi tagja, a saját vállalásainak teljesítésével tördöjön.

Fokozottabb figyelmet kell fordítani a kevésbé jól működő brigádokra is. A szakmai és a szakszervezeti vezetők egyaránt éreznék a felelősséget ezekért is. Követendő gyakorlatnak tartjuk, ha a brigádok patronálják a gyengébbeket. Tapasztaltuk néhány helyen, hogy a jól működő brigádok kettéválnak és új tagokkal egészülnek ki.

Az erkölcsi és anyagi elismerés helyes alkalmazásával is tovább biztosítható a szocialista brigádmozgalom fejlődése. Biztosítsák egyre több hivatalban, üzemben a szocialista munka hivatala, üzem, osztálya, műhelye stb. címért folyó verseny előfeltételeit. Nem utolsósorban feladatunk, hogy a szocialista emberré válás útját minden becsületes postás dolgozó számára egyengessük. A szocialista tudatformálást, nevelőmunkát soha ne szorítsuk háttérbe a mindennapi feladatok elvégzésénél.

KOVÁCS JÓZSEF
SÜTŐ ISTVÁN

Az „Ady Endre”-brigád

A Posta Központi Javítóüzemben 21 szocialista brigád közül kiemelkedik az „Ady Endre” brigád, amely 1961-ben alakult, a vezető Koós János, tagok: Karácsonyi Dezso, Posztó Vendel, Orosz Károly, Fehérvári János, Takács György. A szerszámkészítő-műhelyben dolgoznak, s vállalatuk középpontjában a termelékenység emelése. 1963-ban 56 100 forint, 1964-ben 69 000 forint megtakarítását vállalták, s a két év alatt 200 000 forintot teljesítettek. Készítettek 9 újítást — amelyek elsősorban új szerszámok gazdaságosabb előállítására vonatkoztak. Az ő újításuk volt a fröccsöntő, a főnök-titkári készülék szerszámainak gazdaságosabb kivitelezése is.

Koós János és brigádtagjai 1965-ben elsősorban a termelés fokozására, az önköltségek csökkentésére törekednek, és vállalatuk zömét ezek a szempontok alkotják.

Brigád az autópályán

Téma: a brigád. Szereplők: az üzem-, az építés- és a brigádvezető. A nézőpont: különböző. Színhely: a Posta Kábelüzeme, Budapest IX., Bajtárs utca 1-3. Zsákszék.

Viskuv István üzemvezető az udvarra néző ablak mellett ül, íróasztala mögül beszél:

A munka oroszlánrésze

— Rádiék tízen vannak egy csoportban. A város minden részébe kijárnak, kábelt fektetnek, ásnak, betontömböket raknak, kábelt húznak. Most a budaörsi autópályán kedvezőtlen terepen dolgoznak, egy töltésbe rakják a telefonvonalat. Jól együttműködnek. Idős, tapasztalt embereket szedett maga mellé Rádi József, aki egyébként a szakszervezeti bi-

dig csak ez az egy felajánlás érkezett...

Mi lehet a baj?

Kukor János építésvezető is bekapcsolódik a beszélgetésbe. Ő nyolc évig irányította Rózsár István előtt Rádiékat. Csak ennyit mond:

— Az első brigád volt mindig!

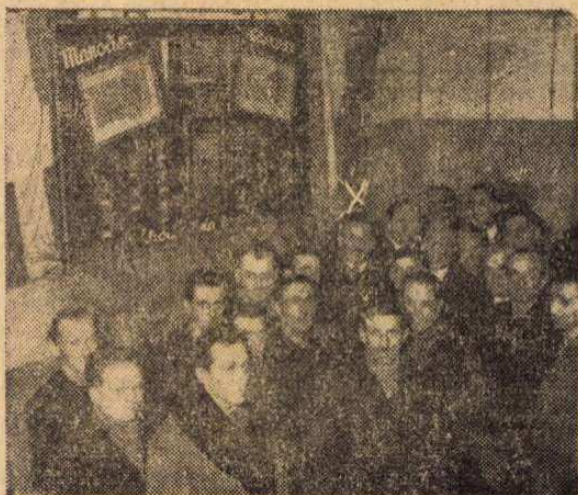
Most kérdezem meg azt, amiért jöttem. A hír szerint Rádiékat mégsem becsülik meg eléggé. Valami baj van a brigád és az üzemvezetés tengelyében.

— Nem tudunk erről. Talán arra gondolnak Rádiék, hogy nem kaptak pénztálat? Munkával, feladattal mindig ellátjuk őket, elismerjük jó munkájukat, példaképnek állítjuk a többi dolgozó elé — akkor hát mi lehet a

én ezt felismertem a brigádomban, úgy látom, a vezetők nem teszik meg ugyanezt. Vagy mondanék egy másik dolgot. Egyik célunk volt, hogy a fiatalok képezzék magukat. Ez sikerült. Mi történt utána? A kitanult fiataljaimat elvitték! Lehet, hogy az üzem érdekei — s ez alól nem bújhatunk ki, ez közös cél — így kívánták. Jó, alólom. De legalább mondják meg, beszéljenek róluk velünk, hátha talán még jobban is tudnánk segíteni. Egyik nap meg azt hallom, a dolgozókat irányító munkavezető ide-oda irányította embereimet. Megint csak úgy, hogy se szó, se beszéd! Úgy érzem, ez méltánytalan dolog, lebecsülése a mi eredményeinknek. Én úgy vagyok a brigádommal, hogy komolyan veszem az embereimet. Elkezdtem építeni valamit, és már ott tartok, hogy gyönyörködni akarok abban. Most már érik — szeretném gyümölcsöt látni. Persze, nem pihenhetünk babérokon, nincs is annak semmi értelme, hogy ne lépjünk tovább. Csak azt kérjük: beszéljék meg velünk a saját munkánkkal kapcsolatos gondokat, s akkor nem fog bántani bennünket a nemtörődomség.

BÉKES ATTILA

EGYÜTT A NÉVADÓVAL

A Posta Központi Járőrműtelep „Manolisz Glezsoz” szocialista brigádja örömmel látta vendégül a görög nép nagy hőseit, a brigád névadóját, Manolisz Glezsozt (x), aki érdeklődéssel hallgatta a brigád történetét, s azt, hogy a szocialista brigádmozgalom az Alkumulátor Üzemben éveket ezelőttük indították el.

Makrisz Vangel a brigádvezető nagy honfitársát meghatódtan mutatta be munkatársainak. Büszkén számolt be arról, hogy nem ismernek igazolatlan hiányzást, s háromszor nyerték el a megtisztelő címet. Képtünkön a látogatás pillanata, a brigád faliújságja előtt.

zottság termelési felelőse is. A brigád tagjai: Pecze Sándor, Balázs Zoltán, Fodor János, Gazdag Imre, Hegyi Alajos, Hegyi Gyula, Hegyi Sándor, Kónya Ferenc, Klaj Gyula, B. Tóth Imre, Mudrák István — jó szakemberek, a munka oroszlánrészét vállalják, gyorsan, a legnagyobb termelékenységgel dolgoznak. Az üzem első munkásai, akik takarékoskodnak az idővel, de nem a teljesítménnyel. Szeretjük, becsüljük őket.

Ekkor lép az irodába Rózsár István építésvezető. Hallja, amiről beszélgetünk.

— A Rádiék?... Az ideit tervet 116 százalékos teljesítménnyel kezdték, pedig fagyott, rossz körülmények között dolgoztak az autópályán. Szeretnénk, ha minél több ilyen brigádunk lenne; jellemző rájuk, hogy a többiek közül ők nyerték el egyedül eddig a szocialista brigád címet, s az idén is ők voltak az elsők, akik a felszabadulás huszadik évfordulójára — bár üzemi tervünk még alig ismeretes — felajánlották szakmai tudásuk fejlesztését, műveltségük gyarapítását, a jobb munkát. Hangsúlyozom, ed-

baj? Hol nincs megbecsülés? Mit válaszolhat mindekre a brigádvezető, Rádi József, akit szintén a főváros határában épülő nagy autópályán találunk meg embereivel.

Se szó, se beszéd

— Való igaz, hogy elismerik jó munkánkat. Mégis úgy érezzük, hogy nem törődnek velünk eléggé. Eddig sosem kérdeztek meg bennünket: hogy dolgoztok, milyen segítséget kértek. Alakulásunk óta egyszer sem értékelték alaposan munkánkat. Sok termelési tanácskozást hallgattunk már végig, de még egyszer sem szóltak rólunk úgy, ahogy meg is érdemlünk. Erre jellemző, hogy a pártvezetőségen kívül az üzem irányítói még sosem kérték tőlünk a brigádnaplót. Nekünk kedvünket szegi az ilyen közöny. Pedig lenne miről beszélgetnünk. Elmondhatnám például azt is, hogyan sikerült összefognom a brigádot. Jó, belevaló embereket választottam, de ez nem elég. Beszélgetni velük, az ügyes-bajos dolgait is el kell intézni; elvárják a dolgozókat, hogy érdeklődjenek életük, sorsuk iránt. Hogy el-el beszélgessek velük. Ahogy

Másodszor...

Hivatalunk 1964-ben teljesítette tervét: 109 százalékra. Ezen belül a hírlapterjesztési tervet 105,5 százalékra teljesítette. Örömmel fogadta az a tény, hogy az elért eredményekben nagy része volt a kézbesítők szocialista brigádjának.

A brigád a hivatali felajánlásokhoz hasonlóan, rendszeresen teljesítette vállalásait. Az év folyamán egyetlen brigádtag ellen sem kellett fegyelmi eljárást folytatni. Két fiatal kézbesítőt betanítottak. Városunk szépitéséhez társadalmi munkájukkal járultak hozzá. A hírlapelőfizetők számát eredetileg 270-nel kívánták növelni. Az eredmény: 397 előfizető. A brigád nem a számszerű eredmények elérésére törekedett csupán, hanem a munka minőségére is. Mindannyian lelkiismeretesen részt vettek a szakmai és politikai oktatásban.

Eredményeik, becsületes munkájuk alapján, méltán nyerték el másodszor is a „Szocialista brigád” címet. A nagyszámú példát még a korábbiakban serkentőleg hatott a többiekre is, új brigád szerveződött, amely a legutóbbi termelési tanácskozáson szintén elnyerte a megtisztelő címet.

VÉCSEI LAJOS
Mohács 1. Postahivatal

A tervezők — terveit

A Postai Tervező Irodában január 20-án választották új szakszervezeti bizottságot. Az elnökségben helyet foglalt Brebouszky Jenő, a központi vezetőség küldötte is. A taggyűlés elnökének, Papp Dánielnek megnyitó szava után Rátky Béla szb. titkár számolt be az alapszervezet gazdasági, szociális és kulturális eredményeiről, az iroda speciális problémáiról és az 1965. év feladatairól. A tervezési, szervezési és munkafegyelmi kérdéseken kívül beszélt a létszámhelyzetről, az iroda átköltöztetéséről, arról, hogy ezzel mennyiben javulnak a munkakörülmények.

A beszámoló utáni vitában széleskörűen részt vettek. Cselekyei Pál igazgató például megállapította, hogy jó az együttműködés a gazdasági vezetés és a szakszervezeti bizottság között. Hangsúlyoz-

ta, hogy az szb. a feladatokat megoldásához minden támogatást megadott, ezért külön köszönetet is mondott. Tordai István párttitkár a párt és a szakszervezet jó kapcsolatáról, a határozatok szellemében végzett szakszervezeti munkáról beszélt, ami egyaránt érezhető volt a dolgozó politikai nevelése, gazdasági munkája és munkafegyelmének tekintetében.

Az előterjesztett határozati javaslatokat, amelyek hazánk felszabadulásának 20. évfordulója tiszteletére indított munkaverseny mozgalomhoz való csatlakozást, és a feladatok teljesítésére vonatkozó felajánlásokat foglalják magukba a taggyűlés elfogadta. Az új szakszervezeti bizottság elnöke ismét Lévy-Szabó János, titkára Rátky Béla.

Bakos János
mérnök POTI

FINOM + TÁPLÁLÓ + OLCSÓ A TEJKARAMELLA!

MIT FŐZZÜNK TÉLEN?

A gondos háziasszonyoknak őszintén távasszint különös gondot kell fordítani a vitamin- és táplálkozásra, ami gyermeknek, felnőttnek egyaránt nélkülözhetetlen.

A vitaminok fontosságát bizonyítja az is, hogy nagyon sok betegséget vitamin-készítményekkel gyógyítanak. Beszéljünk először az A-vitaminról, amely a bőr és a nyálkahártyák védelmezője. Hiánya esetén súlyos elváltozások észlelhetők a szaru- és kötőhártya károsodásán, a belső szervek nyálkahártyáján és a bőrön. Legtöbb A-vitamint tartalmaz a libamáj, az ázán, a marha-, sertésmáj és tojássárgája, vese, tej, tejtermékek. A színes főzelékekben, zöldségekben és gyümölcsökben karotintartalmú anyag van, amelyet a szervezet átalakít A-vitaminná. Legtöbb karotint a sárgarépa tartalmaz, ezért nagyon egészséges a sárgarépát nyersen fogyasztani. A gyermekeknek különösen jó tesz a reszelt sárgarépa leve. A B-vitamin szolgálatja az életfolyamatokhoz szükséges energia részét. A legtöbb B-vitamin a pék- és élesztőben található, ezért nagyon egészséges a fogyasztása, természetesen csak kicsi, kb. egy teáskanál mennyiségben. Az élesztő fogyasztása azért is nagyon egészséges, mert a növekedésben nélkülözhetetlen B₂-vitaminban is gazdag. Legtöbb B₂-vitamint a sertés- és marhamáj tartalmaz.

Több évtizede foglalkoznak a kutatók a C-vitaminok szer-

vezetben betöltött szerepével. Az bizonyos, hogy nélkülözhetetlen. Ha a C-vitamin-fogyasztás csekély, foghízbérek, kényes, fáradtság lép fel. A jól ellátott szervezet sokkal hatékonyabban tud védekezni a különféle betegségekkel szemben. Különösen fontos ez a meghűléses időszakokban, amikor a szervezet ellenállását fokozzuk C-vitamin-fogyasztásával, betegség esetén pedig a gyógyulást segítjük elő. Együnk sok citromot, s a legtöbb C-vitamint tartalmazó zöldségpaprikát. Mivel a C-vitamin igen könnyen bomló anyag, főzésre igen érzékeny, ezért fogyasztunk sok friss gyümölcsöt. Gyermekeink tíz órája mellett legyen mindig egy mosolygós, piros alma. A csontrendszer egészséges fejlődéséhez elengedhetetlenül szükséges a D-vitamin. Hiánya a gyermekeknél angolkórt okoz. Ma már igen ritka az angolkóros gyermek, mert a csecsemők rendszeres vizsgálata és D-vitamin-készítmények adagolása elűzte ezt a betegséget. Javaslatunk: mivel nyáron a napfény hatására bőrünkben sok D-vitamin képződik, télen a napozást kiegészítve pótolhatjuk. D-vitamint tartalmazó ételeink közül jelentősek a tojássárgája, gomba, sertésmáj, marhamáj, lóhús, vaj, juhtúró, tehéntej, zsíros túró stb.

E rövid ismertetés után általánosságban tanácsoljuk a háziasszonyoknak, hogy főzzenek változatosan, ízletesen, és minden lehetőséget ragadják

meg, hogy a napi étkezés biztosítsa az egészséges életmódhoz oly szükséges vitaminokat. Kerüljék minél több főzelék az asztalunkra és ne hiányozzon egyetlen napra sem a friss gyümölcs étkezési-sütkéből. Az egyes főzelékekre változatos elkészítéssel sok recept áll a háziasszony rendelkezésére. Így pl.: a karfiolt lehet levesnek, pörköltnek, rakottan, tejjel, zsemlemorzsával elkészíteni. Számtalan recept van a tojás különböző elkészítési módjáról, nagyon finom és tápláló a tojás-pörkölt, amely főzelék mellé talán bármilyen főzelékkel lehet főzni, mert a tojás a szervezet vitamin-szükségletét és a férjek nagy része is szívesen fogyasztja pörköltje miatt. A főzelékek elkészítésénél fontos tudnivaló, hogy a levét sohasem öntsük ki, mert sok kioldott vitamint tartalmaz. A feldarabolt zöldségeket ne áztassuk sokáig hideg vízben, mert a sérült sejtekből kiárad a vitamin! A burgonyát lehetőleg héjában főzzük meg, mert ilyen formában több vitamint tartalmaz. Tudnunk kell a gyümölcsökről, hogy legmagasabb vitamintartalmuk a héjban és a héj alatt van, ezért mindig csak mossuk a gyümölcsöt és ne hámozzuk, mert ezáltal a C-vitamin nagy részét elvesztjük. Végezetül tanácsolom, fogyasszunk nagyon sok csipkebogyó-szörpöt, amelynek magas C-vitamin tartalma közismert.

VILLÁNYI JÁNOSNÉ

öltözködésükkel fejezik ki azt a törekvésüket, hogy a kor szellemének megfelelően jelenjenek meg. Az öltözködéssel egyenlőségünket is kihangsúlyozzuk, illetve a divat által diktált formákat, színeket egyéni módon variáljuk. A divat mindig többre törekedik, a korszerű öltözködésben való tájékozottság, az igé-

nyes válogatni tudás, lehetőségeket nyújt arra, hogy egyénileg kiváljon a tömegből, elkerülje az uniformizálást és személyiség feltűnését.

A női divat szezonról szezonra hoz valami újat, de lényeges változást, mintegy 4-5 évenként. A részletmegoldások, szabásvonalak, az anyagok, a színek sűrűbben változnak. A szélsőséges divátöletlek, a különleges hobortok tisztavá válnak. A nagyközönség divatnak azt fogadja el, ami korszerű és célszerű. Ilyen divatos ruhadarabok többek között a kiskosztüm, a kétrészes ruha. Szabásvonalában, alapanyagában ugyan korszerűbb lett, de a nő nagy többségének 10 éve divatos, praktikus ruhadarabja éppen a célszerűsége folytán. Az ingruha, a princessvonalú ruha szintén évről évre divatos fazon. Szabásvonalában és részletmegoldásaiban, kiegészítő tartozékaiban (az öv, gallér, hosszanti, karcsúsító vonalak, a mellvarrás vonala), minden szezonban változik. A nők időről időre ruhadarabja, a kosztüm szabásvonalában szintén változó, alapanyagában ugyancsak. Kiegészítő kellékei: a kalap, kesztyű, cipő, táskák, sál, szíj, formában úgy változik, hogy a kialakult divatvonalak jellegébe beleilleszkedjen.

A divatnak mindig vannak túlzásai, egyszerűen olyan öltözközések, amely eltorzított, célszerűtlen, másképp a kialakított formákat túlozzák, torzítják. Példa erre a párizsi divatházak által kihozott estélyi hosszúnadrágok, csipkéből, selyemből, a kamasznik oldalt sok apró gombbal, s a teljes testet mecsapó mint fűzőruhát, hanem mint estélyi ruhát is alkalmazzák. Az ilyen divathóbort csak a nyugati divatházaknak az új üzlet és reklám. Az eltorzulást meg lehet figyelni utcán, szórakozóhelyen. Különösen azok hajlamosak erre, akik nem rendelkeznek kellő önismerettel. A divatos szoknya hossza takarja a térdet, mégis sokszor látjuk, hogy a szoknya a térd fölé ér, gyakran azok esetében, kiknek lába nem is a legszebb. Az egyenes szabású szoknya túlzottan elszűkítve, egyáltalán nem előnyös viselet, legtöbb esetben az erős csípővonalakat mutatja érvényre, s többször azokon látjuk, akik enyhén szólva molettak. Az is túlzás, ha túl kivágott ruhát, túl szűk, vagy túl rövid ruhát viselünk. Egyáltalán, ha valamire ráillik a „túl” szó, az már nem illéses, nem elegáns. Az öltözködésben meg kell teremteni a mérték tartást, a jól öltözködő ember mindig tudja, mi áll jól neki, a divatvonalakból azt választja, ami legjobban illik egyéniségéhez.

SCHIFFER KLÁRA

Többet törődnek a tömegsporttal Győrben

A Győri Postás Sportkör budapesti szemmel nézve, nem túlságosan nagy. Összesen 500 postás dolgozó testkultúráját van hivatva szolgálni, s az aktív sportolók száma csupán 80-90 főt tesz ki.

Milyen e sportkör belső élete? Az érdeklődés középpontjában, mint bárhol az országban, a labdarúgó-csapat áll. A megyei első osztály negyedik helyén végeztek 39 ponttal, a bajnokságban csupán 4 ponttal lemaradva. Tavaly ez a pontmennyiség még a bajnokság megnyeréséhez is elegendő volt.

A győri postásoknak van egy büszkeségük is. Templi Károly dicsekszik vele: „A Győri Postás labdarúgócsapatból indult el Orbán, az olimpiai bajnokságot nyert magyar labdarúgó-csapat tagja is.”

A női kézilabdázók tavaly verekedtek be magukat az NB II-be, és megállták a helyüket. Wermuth Gyulának, a csapat edzőjének és a lányoknak az volt a céljuk, hogy megkapaszkodjanak az NB II-ben. Sikertörténet.

A csapat legjobb játékosai, Frank Erzsébet, megvált a csapatától, — mondja Láng Béla a sportkör elnöke — tervezük ugyan a csapat erősítését, egyelőre azonban még nem tudom milyen sikerrel. A csapat legjobbját az ETO-hoz ment át.

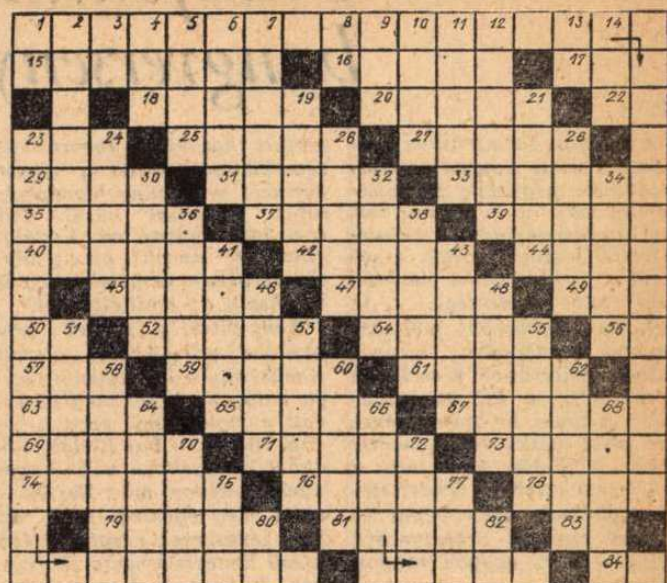
Vajon bentmarad-e a csapat? Halljuk mit mond Pincesz Annamária aktív játékos: „Remélem, igen. Kár, hogy nem lehet a lányok mindegyikével számolni...”

Az asztalitenisz-csapatról, melynek 6 játékosra van, önkritikusan nyilatkozik a sportkör elnöke: „Sajnos, hibát követtünk el, amikor a csapat a megyei bajnokságba került, s nem indítottuk a városi bajnokságon is. De jövőre pótoljuk. Ezenkívül a természetjáró szakszervezet munkáját is fel kívánjuk lendíteni. Hogy hogyan? Van egy üdülőházunk Zircen, reméljük, sikerül elintézni, hogy holtidényben egy-egy napra igénybevehessük. Nagyszerű túrákat szervezhetnénk.”

„Majd”, „majd” és megint „majd”. Csupa jövő idő, csupa feltételes mód. Igénylik a KISZ segítségét is. Elmondották, hogy problémáik vannak a szakszervezet minden jóakarata ellenére is — a költségvetéssel. Nehézséget okoz a választott műszak és a nők fokozottabb sportolásba való bevonása. A baj a szó igazi, mely értelmében nem olyan vérszes. Nem, mert a múlt tervet ezután is megvalósulnak. Új pályákat építettek, rendezték az öltözőket, klubszobát létesítettek; négy csapat részt vett az üzem labdarúgó bajnokságban, kétszer rendeztek kispályás mérkőzést. A sakk házbajnokság is sok résztvevőt vonz. Komoly sikere van az asztalitenisz bajnokságoknak és a Kilián-napoknak. Hamarosan rendeznek a tekepályán is. Egyedül fejlődik, forr, zsibong a sportmozgalom, egyre kevesebb hibával, s jó irányban halad. Reméljük, egyre több lesz a napfényes oldal és kevesebb az árnyékos...

NAMÉNYI JÓZSEF

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes: 1. Milyen képességekkel kell rendelkeznie a postai címnemzőnek? 15. Valaminek a dallamára (lat.). 16. Fontos csomópont a Budapest—Miskolc vonalon. 17. Zajlik. 18...ég, antik darabok. 20. Ázsiai ország. 22. Gazdasági hivatal. 23. NHE. 25. Ürménték. 27. Ilyen láma is van (!). 29. Amerikai egyetem. 31. Puskás ember (az utolsó kocka kettősbetű). 33. Hímez-hámoz. 35. Okhatározó. 37. Hadapród. 39. Költő (Gábor). 40. Repülőgép teszt. 42. Asszonyokat. 44. Majdnem kerít (!). 45. Tiszántúli folyó. 47. Fentről érkezik. 49. KLS. 50. Távirati hang. 52. Tűzsiholók. 54. Rét (az első kocka kettősbetű). 56. Mássalhangzó, ejtés szerint. 57. Német város. 59. Kiváncok. 61. Hibás. 63. Nebuló. 65. Sok esztendő. 67. Tejes edény. 69...szakadt. 71. Király — vidéken. 73. Idegen férfinév. 74. Dunántúli terület. 76. Családnév. 78. Zokogott. 79. Földtörténeti műszó. 81. Anatole France műve. 83. Olasz folyó. 84. Énekhang.

Függőleges: 2. Otthon. 3. Egyén melletti betűk. 4. Ital. 5. Bírál. 6. Vissza: vigan. 7. Félrevezették. 8. Csacsihang. 9. OST. 10. Fedd. 11. Fej — viccesen. 12. Kedveskedik. 13. Azonos betűk. 14...bug. 19. Francia város. 21. Göngyölegysúlyok (—). 23. Az idézet második része. 24. Hozzánk. 26. Ráomol. 28. Vissza: törpe

is van ilyen. 30. Fás területek. 32. Az egyik postai címnemző (József). 34. Kisváros az USA-ban. 36. Gége. 38. Ilyen út is van. 41. Tűzelés. 43. Iparmágnás. 46. Kosár betűj keverve. 48. Spanyol település. 51. Balatoni község. 53. Színművész. 55. Ilyen kalács is van. 58. Ausztriai kisváros. 60. Hivat. 62...tease. 64. Egési termék. 66. Másik postai címnemző (személynévnek kezdőbetűjével). 68. Azonos a vízsz. 69-cel. 70. két szó: földadé, paripa. 72. Két szó: irány + farész (—). 75. TIR. 77. SIY. 80. Személynévmás. 82. Sporteszköz.

Beküldendő: vízszintes 1. (folytatása függ. 23.), valamint a függőleges 32. és a függőleges 66.

Beküldési határidő: 1965. március 10.

A Postás Dolgozó januári számának helyes megfejtése:

Vízszintes 1.: Az ez évi tervről és a szakszervezet

Függőleges 18.: feladatairól. Vízszintes 84.: Az alapszervezetek

Függőleges 29.: újjáválasztása.

Könyvjutalmat nyertek: Dankó Imréné Sárkás posta-hivatal, Acs Ilona Garodna Abaúj m., Molnár Éva Budapest III., Szél u. 3-5., Somo-gyi Károly Győr I., IV. Szocialista brigád HTI Nemzetközi osztály, Bp. VIII., Horváth Mihály tér 17.

sz. B. kártérítési ügyében az egyeztető bizottság elutasító határozatot hozott. Ugyanis az Igazgatóság a dolgozót 282 forint kár megtérítésére kötelezte, mert a dolgozót a biztonsági teendők ellátásával bízták meg. A határozatból megdudhat, hogy a postai helyiségben egy vasárnapi napon csőrepedés történt. A kiömlő víz a mennyezeten átfolyt, az alatta levő bolthelyiségben tetemes kárt okozott. Az viszont nem tűnik ki a határozatból, hogy az érdekeltektől dolgozó magatartásával a csőrepedés és a kártételzett kár milyen összefüggésben van. A jó határozatból ez nem hiányozhat.

J. L.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó: dr. Zsuffa Szabolcs mb főtájtár
Felelős szerkesztő: Bérces György
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428-777
Megjelenik havonta
Szkra Lannyomda

Budapesti Bizottság hírei

Budapest felszabadulásának 20. évfordulója tiszteletére a művelődési házban február 17-én a Postás Irodalmi Színpad ünnepi keretjéket mutatott be „Ne feledj” címmel. A műsort Csengeri Judit színésznő, a kör vezetője állította össze. A keretjéket több postálszervezettel is bemutatják felszabadulásunk tiszteletére.

Felszabadulásunk 20. évfordulója alkalmából a Táviróhivatalnál, a Postavezérgazgatóságon és a Díjbeszéd Hivatalnál irodalmi fejtörők, a Budapesti Postaigazgatóságon, Bp. 62. és Bp. 72. hivataloknál pedig író-olvasó találkozók megrendezésére kerül sor az év első felében az elmúlt húsz év irodalmi termékeiből.

Hazánk felszabadulásának 20. évfordulója tiszteletére a Budapesti Bizottság mellett működő Testnevelési és Sport Bizottság több sportágban „Felszabadulási emlékver-

seny” rendez. Asztalitenisz 20. évfordulója tiszteletére február 20-án kezdődtek. A versenyre 24 férfi- és 6 női csapat küldte be a nevezését. Átlétikában július hóban rendezük meg a Felszabadulási emlékversenyt, melynek győztesei és a legjobb helyezést elérték vehetnek részt az augusztus 1-i „Budapesti Postás Kultur- és Sportnap” atlétikai versenyén. Az „Atlétikai társadalmi bizottság” ezenkívül több alkalommal rendez versenyt a Kilián-mozgalomban részt vevők pontszerzési lehetőségeinek biztosítása érdekében.

Labdarúgásban, sakkbán, tekőben, valamint röplabdában szintén „Felszabadulási emlékverseny”-eket rendeznek a társbizottságok. A Természettudományi bizottság ez évben 3 postás-vonatkirándulást rendez. Május 23-án Miskolc-Felszoldárcára (a Postás vöröskereszt harcainak színhelyére), augusztus 15-én Balatonra és október 17-én Egerbe.

A Postás Szimfonikus Zenekar hangversenye

A Postás Szimfonikus Zenekar bérleti hangversenysorozatának negyedik zeneakadémiái este után immár teljes bizonyossággal, jó lelkiismerettel leszögezhetjük: a sorozat a főváros zenei életének határozott nyeresége. Az együttes méginkább méltóan, színben gazdagodva, színvonalban emelkedve illeszkedik be az AHZ, a Filharmonikusok s a többi hivatásos zenekar által alakított koncertéletbe. Fejlődése hasonlatos a MAV-zenekaréhoz, rendeltetése ugyancsak. Igen népes új réteget segíthet zeneélvezővé válni — s ez nagyon rangos, szép hivatás.

Február 15-én az előző kon-

certhez hasonlóan romantikus remekművek adták a műsor gerincét — a világ legnépszerűbb alkotásai közül. Túl ezen egy magyar mű, Kodály: „Galántai táncok”, amely népszerűségében nemzetközileg is vetekszik az említettekkel. Nem vitás, s cseppet sem paradox: az indításul játszott Kodály-mű a legnagyobb viasga magyar együttesnek is, kivált a fejlődésnek ezen a fokon. Hiszen — bár Kodály sok okból könnyebben válik anyanyelvű éppén, mint Bartók — azért még egészen nem az. Még zenészeink s legfejlettebb izlésű koncertlátogatóink fejében, fülében is elég otthonosak a torzult magyar ritmu-

sok és dallamvonalak, s nagyon jólesik mindig hallani és tapasztalni, ha valahol belülről, végleg elszakadnak ezektől. A postások szépen szólaltatták meg a népi verbunkos stílusnak ezt a tisztá, három évtized alatt világhírűvé vált remekművét.

A hangverseny második száma Brahms hegedűversenye volt. Az a versenymű, amely nyolcvanhét évvel ezelőtt, a Wörthi-tó partján született, amelyet a kortársi kritika a „hegedű ellen” irt élektől, s amely azóta, s alighanem egyszer és mindenkorra, az egyik legnépszerűbb és legszebb mű, amelyet hegedűre írtak. Mint minden Brahms-versenymű, a zenekarnak is nagy és szép feladat, hiszen Brahmsnál az orkeszter versenyműben is mindig legalább egyenrangú partner. Ez esetben is minden vonatkozásban az volt, sőt dr. Vasady-Balogh Lajos kitűnő vezényletével kritikus pontokon is jó kisegítő volt.

Gyarmati Vera, a szép és nehéz szóló játékos, jó hegedűs, nóművésznél ritkább energiával rendelkezik, a fantáziája is gazdag és szép — viszont a játéka nem elég egzakt, nem elég biztos, nincs kész művel. Emiatt sok szépség a hegedűben marad, sőt botlás is előfordul.

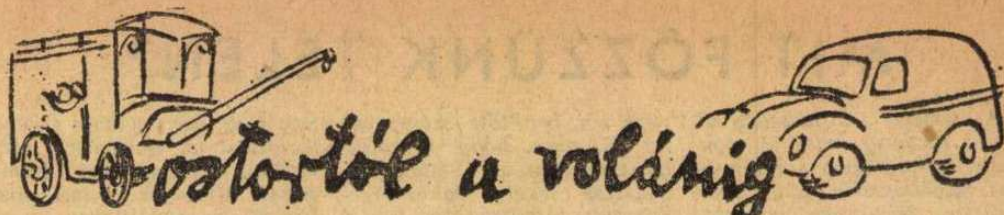
A karmester jelesül megőrizte a zenekar és szóló hangzásmagyarázatát. Tiszteztisztelettel azonban még zenekari vonatkozásban is bőven akad a művön.

Csajkovszkij V. szimfóniáját hallottuk szünet után. Az ilyen mű — a létező zeneművek egyik legnépszerűbbike — azért kényes feladat, mert itt aztán, ahogy mondják, a jegyzedő is felcsap kritikusként, hiszen hangról hangra ismeri. Nos, a zenekar egészében kiáltozta ezt a próbát is, sem a jegyzedőnek, sem a kritikusnak nem lehet alapvető kifogása. Sőt több helyütt adni tudta a zenekar azt a pluszt — s itt ismét meleg elismerés illeti a karmestert — ami kottafejekben és jelekben nem ábrázolható, a hangzás námszok iránti érzék dolga már. Kifejezésre jutott a játék felfogásában a mű orosz karaktere, ami helytelen módon gyakran elcsúszkád. Ahol még sok a javítanivaló (ez egy fejlődő, alakuló zenekarnál természetes) a pianók, a finoman, szinte „alig” besurranó mellékhangzások, kísértémák dolga, ezeket nem sikerül mindenütt szépen a helyükre illeszteni.

Mindezt egybevetve, a postások eddigi egyik legszebb koncertjét hallottuk.

RAJK ANDRÁS

A hangversenyen megjelent dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter is.

Eltűntek a városképből

Egyik képeslapunkban láttuk a fotográfiát, amely Budapest felszabadulásának napjait idézi. A Verseny utcai postahivatalt mutatja, előtte néhány század eleji postakocsi, egy-egy búslakodó lóval.

Nini, tényleg, hová is lettek a lovas postakocsik? — E kérdéssel kerestem fel Somogyvári Jánost, a Posta Központi Járőrteljes főmérnökét. A telep széles térségein hosszú sorban álló különböző közismert típusú postautókat láttam.

A csomagforgalom gépesítése — kapjuk a választ Somogyvári főmérnöktől — 1957-ben kezdődött. Erre kényszerített bennünket, hogy megtöltötték a belső városterületet a lóvontatású forgalmat, meg aztán gazdaságosabbnak látszott az autószerű történő csomagforgalom. Számításunk beigazolódt, s az eredmény: ma Budapesten egyetlen lófogatú jármű sem vesz részt a csomagforgalom lebonyolításában. Annak idején felszólítottuk a régi postásokat — akik lovakkal foglalkoztak — vegyenek részt gépkocsivezetői átképző tanfolyamunkon. 1959 szeptemberében már az első 60 jelentkező végzett is. Majd jelentkeztek a többiek is sorban, s két év alatt szinte valamennyi kocsihajtónkat átképeztük.

Ime, egy a sok közül, Bali János, aki mint csomagkézbesítő még 1941-ben került a postához.

Reggeltől estig rőtta lovas kocsijával a főváros utcáit. 1945-ben az éledező fővárosban Bali János a Tolna megyei Fűtőközség fővárosba került fiatal postás, elsőnek kezdte meg a munkát, s két lovával, Duttyval és Epedővel kocogva elindult örömet szerezni a sokat szenvedett, pinceből előbújt pestieknek, s főképpen a budaiaknak. Hat évig járt a két hűséges paripával. Azóta ki tudja mi lett belőlük. Egyébként 20 esztendője hordja a csomagokat Pasarét és környékére.

bakra. Emlékszem, egyszer a Bimbó úton fölborultunk. Csaknem életembe került...

Bali János 1959-ben búcsúzott hűséges lovaitól. Sikeresen végezte el a gépkocsivezetői tanfolyamot, s azonnal brigádvezetővé választották meg. Mint mondja, számára a gépkocsi új életet jelentett.

— A bakon mindig ketten ültünk. Most egyedül a volán mellett, de naponta nem 40—50 csomagot, hanem tetőzések 120—130 csomagot is visznek Pasarétre. 12 tagja és 10 gépkocsija van brigádunknak. Ha a munka úgy kívánja, segítünk egymásnak, mert mi is előbb végzünk, ha a csomagok hamarabb kerülnek a címzetekhez — adja elő Bali János mai postásságának történetét. Elmondja, hogy 20

Gyepő helyett volán

— Akkortájt naponta 40—50 csomagot tudtunk a lovas postakocsival szétvinni. Nem volt kellemes és kényelmes a havas, esős időben vagy tűző napban ülni a bakon. Ha megálltunk csomagot szétosztani, pokrócot terítettünk a lovakra, s ha elindultunk, ugyanaz a pokróc került a

év alatt bizony sok élelmet, ruhaneműt és egyéb furcsaságokat tartalmazó csomagot, elő sást, sőt, kigyót is szállított. Saját bevallása szerint jobban ismeri Pasarétet, mint szülőfaluját.

Dutyit és Epedőt az IFA 900-as gépkocsi váltotta fel. Fazekas György

Gyorsan, de biztosan dolgozik Bánka Istvánné, a Miskolc I. postahivatal felvevője. Közmegelegésre udvariasan bábák a felekkel.

○ Miniatur rádióval felszerelt pingvineket szállítottak a Dél-sarkra. Azt tanulmányozták, hogy hová vezet az állatok útja a Dél-sarkról, s viszont a régi helyükre?

○ Koppenhága egyik utcájában fekete macska szaladt át az úttesten és egy pillanat alatt eltűnt egy ház kapujában. Egy babonás postás megállította autóját és megvárta, hogy előbb mások menjenek át az úton, ahol a fekete macska átszaladt. Őt gépkocsi összeütközött, hatan megsebesültek. A postásnak volt igazsága.

○ Az olasz rendőrség kézrekerített egy háromtagú ban-

dát, amely 6,4 millió dollár értékben hamisított venezuelai illetékbélyegeket akart forgalomba hozni. A banda vezetője egy köztisztviselőben álló úrember volt.

○ A VI. osakai nemzetközi ipari kiállításon bemutatták azt a telefonkészüléket, amelyen át a beszélgetők láthatják is egymást. A berendezés a szabályos telefonra is rászerezhető.

○ Egy amerikai kisvárosban egy postamester az alábbi hirdetést tette közzé a helyi lapban: „Intelligenciám alacsonyabb az átlagnál. Társaságban félszegen viselkedem. A vendégek az én jelenlétemben mindig a helyzet magaslátán fogják érezni magukat.” — A postamestert nyomban elárastották ebéd- és vacsorameghívásokkal.

EGÉSZSÉGÜGYI ÉS MUNKAVÉDELMI SZEMLÉNK

A TIG intézkedett... Helytelen szemlélet a Helyköziben

kimeszljék. Viszont nem kaptunk választ, hogy a gépszámlázóban dolgozó nők figyelmét felhívták-e a mosdó tisztán tartására. Bizunk abban, hogy felhívás nélkül is értettek a szövből az ott dolgozók.

A fentiek bizonyítják, hogy nem volt hasznontalan látogatásunk a Teréz központban.

Újabb órjázatunkat a Helyközi Távfeszélő Igazgatóság szerelő üzemében tartottuk meg Faragó Tiborral, a gyártó osztály vezetőjével és Havas Istvánnal, a biztonsági megbízottal.

Néhány hónappal ezelőtt a Budapesti Bizottság vizsgálta itt a munkásvédelmi, egészségügyi helyzetet és egy sor problémát tett szóvá, határidőhöz kötve megoldásukat. Több helyiségben hullott a mennyezet vakolata, másutt a gépeket nem az előírásnak megfelelően üzemeltették.

Ezeket a hibákat nagyjából ki is javították.

A laboratóriumban a villanyvezeték szabadon lógva láttuk. A zuhanyzóban füstöl a kályha, a falon éktelenkedik, feketélik a füst nyoma. Vajon e hibákat miért nem szüntetik meg? A szerezőteremben omladozó mennyezetet láttunk. Ugyanakkor olvasunk egy táblát: „Ügyeljenek a tisztaságra, mindannyiunk érdeke.” Jó lenne, ha ez a jelszó nem csupán frás maradt volna... Ahogy belépünk a mechanikai műhelybe, rögtön szembetűnik egy sor piszkos, olajos kanna. Fáradt olajat találnak benne. Csak azt nem tudni, mit keresnek ezek az edények itt, a munkahelyen. Mintha e rendetlenség a másikat szűlné, a mosdókagyló eldugulva. Színjg telve koszos vízzel. Bizony nem valami épületes látvány. Különösebb megerőltetés nem

szükséges ahhoz sem, hogy az esztérgagép mellett falbrácsokat megjavítsák. A törött léceken könnyen megbolthatal bárki.

Emlékeztünk, hogy a bejárat ajtón egy táblát láttunk, felhívta a belépő figyelmét, hogy hol található a mentőszekrény. Ha már itt vagyunk, megnéztük tartalmát. Kinyitják előttünk az alumínium dobozt, amelynek tartalma bizony hiányos. Por, piszkos azonban van benne. Előírt vattacsomag-mennyiség és az egyéb szükséges elsősegélynyújtó kellék hiányos. Vajon erre miért nem terjedt ki a figyelmű a helybélieknek?

A dukkózóban vagyunk! Szentpéteri Károly művezető mutatja be az embereket. Így ismertük meg Orosz Ferenc dukkózót is. Eppen valami készülékalkatrészeket futtatott be ezüstszínű festékkel. Átha-

tó, erős, gázos szag terjeng mindenütt. Orosz Ferenc közvetlenül szívja magába egy műszakon keresztül ezt az egészségre ártalmas levegőt. Vajon hol a respirátor (gázálarc)?

— Nem lehet azt használni! Tíz éve dolgozom, soha nem volt semmi bajom, ezután sem lesz. Tudok én magamra vigyázni — kaptuk a kissé öntelt választ. Amikor pedig javasoltuk, hogy legalább gézmaszkot tegyen a szája elé, azt is elutasította. Felhívtuk a figyelmét, hogy a Munkásvédelmi Törvény nemcsak a vezetőkre, de a dolgozókra is egyaránt kötelező érvényű. Így hát órá is. Joga van az üzem vezetőjének ahhoz — ha a beosztott nem hajlandó az egészségügyi előírásokat betartani —, hazaküldeni őt.

— Ha így van, akkor majd azt a gézmaszkot használok

— ígerte meg fanyalgva, mert hiszen őszinte szövből ért legjobban a munkás.

A mérőszobában dolgozókkal komoly vitába bonyolódunk. Major Zoltánné állította, hogy a világítás nem megfelelő. Az üzem vezetője nem értett egyet vele. Mi javasoltuk a fénymérést. „Nagy a huzat!” — panaszkodtak. Beszerezték ugyan egy hónappal ezelőtt az ajtófüggönyt, de az ott porosodik a szekrény tetején. Vajon miért nem szerelik fel? A Major Zoltánné mellett falon egy törött, csorba, borotvaéles szélű tükrök támaszkodnak. Pirulva látja be, hogy ebből bizony könnyen baleset származhatik. Miért nem igényelnek ide megfelelően bekeretezett tükröt?

A helyi vezetők kardoskodnak, hogy miért nem szólít nekik, ha ilyen problémájuk van a dolgozóknak. Valóban, miért nem szólít? De miért kell egyáltalán szólni ilyesmiért?

Úgy gondoljuk, hasznos volt ez a látogatásunk is, hogy mennyire, arról majd márciusi számunkban adunk hírt.

Bérces György
Kiss László